

ክፍል አንድ

የዮሐንስ ወንጌል አንድምታ

መግቢያ

ወንጌላዊ ዮሐንስ

የስሙ ትርጉም

ዮሐንስ የሚለው ስም የግሪክ ቃል ሲሆን "የሆሐናን" ወይም "ዮሐናን" ከሚለው የዕብራይስጥ ስም የተተረጎመ ወይም የተገኘ ነው። በአብራይስጥ "ዮሐናን" የሚለው ስም እግዚአብሔር ጸጋን አደረገ፣ ሰጠ፣ አጎናጸፈ በሚል ይተረጎማል በሐዲስ ኪዳን ዮሐንስ ተብለው የሚጠሩ የተወሰኑ ሰዎች ይገኛሉ።

ከእነዚህ ውስጥ የመጀመሪያውና በስፋት በወንጌላውያን የተጠቀሰው መጥምቁ ዮሐንስ ነው። ከመጥምቁ ውጪ ሌላው ማርቆስ የተባለው ዮሐንስ ነው።

ሐዋ 12:12-25፣ 13:15፣13:13፣ 15:37 እንዲሁም የ4ኛ ወንጌል ጸሐፊ የዘብዴዎስ ልጅ ዮሐንስ ማቴ 4:21፣ ማር 1:19 ሉቃ 5:10 የነገድጓድ ልጆች ማር 3:17

የዮሐንስ ስሞች

- ✓ ጌታ የሚወደው ደቀ መዝሙር ዮሐ 19:25-26
- ✓ ወልደ ነገድጓድ
- ✓ ወልደ ዘብዴዎስ
- ✓ አቡቀለምሲል /ባለራዕይ
- ✓ ታኦጎሎስ/ታኦሎጎስ/ቴዎሎጎስ/ቴኦጎሎስ/ነባቤ መለኮት
- ✓ ወንጌላዊ

4ተኛውን ወንጌል የጻፈው ዮሐንስ ስለመሆኑ በወንጌሉ ውስጥ ግልጽ መረጃ ባለመኖሩ ጸሐፊው ዮሐንስ ነው የሚለው በብዙዎች ዘንድ ሳያስማማ ቆይቷል።ነገር ግን ምንም እንኳን ስሙ በግልጽ ዮሐንስ ተብሎ ባይጠቀስም ኢየሱስ ይወደው የነበረው ደቀ መዝሙር 4ተኛውን ወንጌል የጻፈው የዘብዴዎስ ልጅ ዮሐንስ ሊሆን እንደሚችል ብዙዎች ይስማማሉ። ዮሐ 21:24 ከቤተክርስቲያን አባቶች መካከል ሄራኔዎስ/ኢሬናዎስ (Irenaeus 130-200 ዓ.ም) የዘብዴዎስ ልጅና ተወዳጁ ደቀ መዝሙር እንደ አንድ ሰው አድርጎ በመግለጽና በማረጋገጥ አስተምሯል። የእስክንድርያው ቀሌምንጦስ (150-215) ዮሐንስ በተማሪዎቹና በወዳጆቹ ጥያቄ መሠረት በመንፈስ ቅዱስ ተመርቶ በእውነትና በተጨማሪ መረጃ የተሞላ መንፈሳዊ የሆነ ወንጌል ጻፈ በማለት እንደመሰከረ ሊቃውንት ይገልጻሉ።

ስለዚህ ቤተ ክርስቲያን የመጽሐፉን ይዘት፣ የአጻጻፍ ስልቱን፣ ጸሐፊው የተጠቀመበትን ቋንቋ፣ በመጽሐፉ ውስጥ የተገለጹትን የባህልና ሃይማኖታዊ ሥርዓቶች፣ ድርጊቶች የተከናወኑበትን ጊዜያትና ቦታ ግንዛቤ ውስጥ ያስገባ ጥናት ካደረገች በኋላ ጸሐፊው "ተወዳጁ ደቀ መዝሙር" ተብሎ የተጠራው የዘብዴዎስ ልጅ ዮሐንስ ነው ወደሚለው ድምዳሜ ደርሳለች። በእኛ ትውፊት ደግሞ በወንጌሉ መጀመሪያ ላይ ብሥራተ ኦብ ትሩፍ ረድዕ ተናጋሪ በመለኮት ዮሐንስ ወልደ ዘብዴዎስ ፍቁረ እግዚእን ኢየሱስ ክርስቶስ አሐዱ እም አሠርቱ ወክልዔቱ ሐዋርያት ጸሎቱ ወበረከቱ-----የሚል አርእስት ተጽፎ እናገኛል።

ወንጌሉ የተጻፈበት ቦታ

ምንም እንኳን ወንጌሉ ውስጥ ግልጽ የሆነ መረጃ ባይኖርም ታሪካዊ የሆኑ ጽሑፎችንና የቤተክርስቲያን አባቶች ከሰጡት ምስክርነት በመነሣት ሊቃውንት ወንጌሉ ሊጻፍ የሚችልበትን ቦታ በተመለከተ የተለያዩ አስተያየት ይሰጣሉ። የተወሰኑት እንደሚከተሉት ይሆናል

እስክንድርያ

የዮሐንስ ወንጌል በግብጻውያን ዘንድ ለጽሑፍ ሥራ በስፋት ይጠቀመበት በነበረው በፓፒረሰ ተጽፎ ከ140-200 ዓ.ም ስለተገኘ ወንጌሉ እስክንድርያ ውስጥ ሊጻፍ እንደሚችል የሚገልጽ ሊቃውንት አሉ።

አንጻሊያ

አግናጥዮስ ስለ ዮሐንስ ወንጌላዊ የመሰከረና ወንጌሉ ውስጥ የተገለጹትን ዓበይት ትምህርቶች እየጠቀሰ ያስተማረ በመሆኑ እንዲሁም ከወንጌሉ በተጨማሪ በዮሐንስ እንደተጻፈ ስለሚታመኑት መልእክቶችም ሆነ ራዕይ በቂ መረጃ እንደነበረው ከጽሑፎቹ መረዳት ይቻላል።

በነዚህ ምክንያቶች አግናጥዮስ ይህን ሁሉ መረጃ ሊያገኝ የቻለው ዮሐንስ በኖረበት አካባቢ በአንጻሊያ ስለኖረ ይሆናል። ዮሐንስ አንጻሊያ ውስጥ ስለኖረ እዚያው ሆኖ ሊጽፈው እንደሚችል ሊቃውንት መላ ይመታሉ።

ኤፌሶን

ወንጌሉ የተጻፈበትን ቦታ በተመለከተ በስፋት ተቀባይነት ያገኘው ግን ኤፌሶን የሚለው ነው። ኤፌሶን በታናሽ አስያ (በዛሬቱ ቱርክ) ውስጥ የምትገኝ ከተማ ናት። ሄሬኔዎስ/ኢሬናዎስ የሰጠው ምስክርነት ተጠቃሽ ነው። የጌታ ሐዋርያት ከነበሩት መካከል አንዱ የሆነውን ዮሐንስ ኤፌሶን በመሆን ጻፈ ይላል። Raymond E. Brown (2003)

ወንጌሉ የተጻፈበት ጊዜ

ወንጌሉ የተጻፈበትን ጊዜ ለማወቅ ሊቃውንት ብዙ ጥናት ቢያደርጉም መቼ እንደተጻፈ በትክክል ለመወሰን አልተቻለም። ወንጌሉ ውስጥ የተገለጹት ውስጣዊ መረጃዎችንና ተጨማሪ የሆኑ የቤተ ክርስቲያን አባቶች ምስክርነትን እንዲሁም የታሪክ መዛግብት ውስጥ የተገኙ ፍንጮችና የሊቃውንት አስተያየት

- ወንጌሉ ከ70-90 ዓ.ም እንደተጻፈ የሚገምቱ አሉ። ምክንያቱም በአይሁዳውያን መካከል ጥላቻና ልዩነት እየሰፋ መምጣቱን ወንጌሉ ስለሚገልጽ፤
- በመጀመሪያው ክ/ዘመን መጨረሻ ከ90-100
- በተጨማሪም ወንጌሉ ስለ ኢየሩሳሌም ቤተ መቅደስ መፍረስ (70 ዓ.ም) ምንም ዓይነት ስለማይናገር ወንጌሉ የተጻፈው ከ70 ዓመት በፊትመሆኑን አለበት ብለው የሚያምኑ አሉ። በእኛ ትውፊት ጌታ ባረገ በ30/35 ዓመት ኔሮን ቁሣር በነገሠበ7/8 ዓመት እንደተጻፈ በቅድመ ወንጌል ላይ ተገልጿል።

- ከ110 ዓ.ም በፊት ሊሆን እንደሚችል ተገምቷል። አግኝተዋል በ110 አካባቢ በጻፋቸው ጽሑፎቹ
- በአንጻሩ ሌሎች ሊቃውንት የወንጌሉን ይዘት ከመረመሩ በኋላ ወንጌሉ ክርስቶስ ጥንቅር ተደርጎበት ከ100-120ዓ.ም ሊጻፍ እንደሚችል ገምተዋል ።
- የተድሞ የቤክ አባቶች ከሰጡት አስተያየት በመነሣት መደምደም የሚቻለው ከ90-100 ዓ.ም ሊጻፍ እንደሚችል ነው።

ወንጌሉ የተጻፈበት ምክንያት

- ኢየሱስ እርሱ መሲሕ የእግዚአብሔር ልጅ እንደሆነ ታምኑ ዘንድ አምናችሁም በስሙ ሕይወት እንዲሆንላችሁ ይህ ተጽፏል። ዮሐ. 20:31
- ክርስቲያኖች በዓለም የተጠሉ በሆኑም ያመነትናመሪያቸው የሆነው ኢየሱስ ክርስቶስ የዓለሙ ሁሉ ገዢመሆኑን እንዲያውቁና እምነታቸውን አጠንክረው እንዲቀጥሉ የጻፈው ነው።

የአጻጻፍ ስልቱ

የዮሐንስ ወንጌል የአጻጻፍ ስልቱ ለየት ያለ መሆኑን ገና ከወንጌሉ መጀመሪያ በተላሉ መረዳት ይቻላል። ሦስቱ ወንጌላውያን የሚጀምሩትበኢየሱስ ክርስቶስ የምድር ሕይወቱ ሲሆን ዮሐንስ ግን ገና ከጥንት ዓለም ከመፈጠሩ በፊት በእግዚአብሔር ዘንድ እንደነበረና ሁሉም በእርሱ እንደተፈጠረ በመግለጽ ነው።በአጻጻፍ ሃይቱም ላይ በጥንቃቄ ና ጥበብበተሞላበት መልኩ የተጻፈመሆኑን ከወንጌሉ ይዘት መረዳት ይቻላል። ለምሳሌ በአይሁድ ዘንድ ፍጹምነትን የሚያመለክተውን 7 ቁጥርና 3 ቁጥርን በመጠቀም የተለያየ መልእክት አዘል ትምህርቶችን ያስተላልፋል።

በወንጌሉ ውስጥ ስለ ኢየሱስ ማንነት የሚያረጋግጡ 7 ምስክሮችን ይጠቅሳል።

1. እግዚአብሔር አብ ስለ ወልድ የሚሰጠው ምስክርነት (ዮሐ.5:37፤ 8:18)
2. የኢየሱስ ክርስቶስ ምስክርነት(8:14፤18:37)
3. የኢየሱስ ክርስቶስ ሥራዎች ስለ ኢየሱስ ማንነት የሚሰጡት ምስክርነት(5:36፤10:25)

4. ቅዱሳት መጻሕፍት የሚሰጡት ምስክርነት(ዮሐ.5:39-46)

5. የመጥምቁ ዮሐንስ ምስክርነት(ዮሐ.1:7፤5:35)

6. የሐዋርያት ምስክርነት (ዮሐ.15:27፤19:35)

7. የመንፈስ ቅዱስ ምስክርነት(ዮሐ.15:26፤16:13-14) ናቸው ። ሌላው ደግሞ እኔ በማለት የሚገልጻቸው ገንገሮች አሉ።እኔ የሕይወት እንጀራ ነኝ(6:35)፤እኔ የዓለም ብርሃን ነኝ(8:12)፤እኔ የበጎች መግቢያ ነኝ(10:7)፤መልካም እረኛ እኔ ነኝ(10:11)፤ትንሣኤና ሕይወት እኔ ነኝ(11:25)፤እኔ መንገድ እውነት ሕይወት ነኝ(14:6)፤እኔ የወይን ግንድ ነኝ የሚሉት ናቸው።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ያከናወናቸው ተአምራት ሰባት ናቸው

1. በገሊላ ቃና ውኃውን ወደ ወይን መለወጡ፤(2:1-12)

2. የመኮንንን ልጅ መፈወሱ ፤ (4:46)

3. መጻጉዕን መፈወሱ ፤(5:1-25)

4. በረከተ ኅብስት ፤(6:5)

5. በባሕር ላይ መራመዱ፤ (6:16)

6. ዕውር ሆኖ የተወለደውን ዓይን ማብራቱ ፤(9:1)

7. አልአዛርን ከአራት ቀን በኋላ ከሞት ማስነሣቱ (11:1)በተመሳሳይ መልኩ 3 ቁጥርን ወይም አንድን ነገርለሦስት ጊዜ ያህል ደጋግሞ በመግለጽ መልእክት ያስተላልፋል። ከነዚህም ውስጥ 3 የፋሲካ በዓላት ፤3 የመጥምቁ ዮሐንስ ምስክርነት፤ኢየሱስ 3 ጊዜ እንደተፈረደበት ፤ጴጥሮስ 3 ጊዜ እንደካደው ፤ጌታ ጴጥሮስን 3 ጊዜ ትወደኛለህ ያለው ይገኝበታል።

ሌላው በወንጌሉ አጻጻፍ ሂደት ላይጥንድ እና ከአንድ በላይ ትርጓሜ ሊኖራቸው የሚችሉ ቃላቶች መጠቀሙ ለየት ያደርገዋል።ለምሳሌ ብርሃንና ጨለማ፤እውነትና ሐሰት ፤ ሕይወትና ሞት፤ውሃና የሕይወት ውሃ፤ብርሃንና እውነተኛ ብርሃን ፤እንጀራና የሕይወት እንጀራ የመሳሰሉትን መጥቀስ ይቻላል።

የወንጌሉ ጥንቅር

ምዕራፍ አንድ

የቃል ቀዳማዊነት/አካላዊነት ፣ ሕይወትነት ፣ ብርሃንነት

ቀዳሚሁ ቃል ውስጥ

በመጀመሪያ ቃል ነበረ 1:1

«መጀመሪያ ነበረ ሲል ይህ መጀመሪያ መቼ ነው የምንስ መጀመሪያ ነው ጀማሪውስ ማነው የሚሉት ጥያቄዎች ይነሣሉ በአጠቃላይ የጊዜ ጉዳይ ሳይሆን ከጊዜ ውጪ በሆነ መልኩ «የመሆን ወይም የመኖር ነገር ነው። «ከመጀመሪያ ነበረ የሚለው እና «ቃል ነበረ» የሚለው አገባብ በአብ ህልው ሆኖ ከዘለዓለም የሚኖር መሆኑን የሚስረዳ ነው ። ይህንን ቃል ለሰው ሰጥተን የተረዳነው ከሆነ ፍጥረታዊውን ጊዜ የሚያሳይ ነው ። እግዚአብሔርን በሚመለከት ቃሉን ስንጠቀምበት የሚያመለክተን ጥንት የሌለው መሆኑን ነው። ስለዚህ ነበረ የሚለውን የእኛን ተፈጥሮ መሠረት አድርገን ስንረዳው የሚያመለክተን ያለፈውንና ፍጻሜ ያለውን ጊዜ ነው። አስቀድሞና ጌላ የሚሉት ቃላት የሚያመለክቱት ጊዜን ነው ። ለእሱ ፍጥረታዊ የሆነ ጊዜ የለውም ። እግዚአብሔር አብና ለወልድ መጀመሪያ የሚለውን ቃል ስንጠቀም ዘመን በማይቆጠርለት አኗኗር ከዘለዓለም የነበሩ ያሉ መሆናቸውን እንረዳለን።

በመጀመሪያ ቃል ነበረ ሲል በቅድምና የነበረ ነው ማለት ነው። አንድም፣ ቀዳሚሁ ለፍጥረት ሲል ነው ከጥንተ ፍጥረት አስቀድሞ የነበረ ነው። አንድም አካላዊ ነው ሲል ነው። ቃል ሲባል ከአንደበት እንደሚወጣ ዝርዝር ቃል አይደለም። አካላዊና ፍጹም አካል ነው እንጂ።

ዝርዝር ቃላት

- አአትሪኮን፡- በአየር የሚፈሰው ቃላችን ነው። (ኢሳ.6:3፣ ራዕ.4:8)
- ቦሪፎሪኮን፡- ነቢያት ከእግዚአብሔር የሰሙት ቃል ነው። (ዘጸ19:3፣ 33:1-2፣ ዘጥ.28:1፣ ሕዝ.18:1)
- አተርጋዎን፡- የመላእክት ቃል ነው። /1ቆሮ13/ ፣ (ሃይ.አበ ጎርጎርዮስ ክፍል21 ም.13:23)

በለ ሦስት ሃገር ቃል ብሉታል

- ቅድምናን

- ህልውናን ለመንገር፣ ለመግለጽ

- ፈጠረበት ለማለት

ህልውና

ከልብና ከእስትንፋስ ተለይቶ የሚገኝ ቃል የለም። ማለት ቃል ከልብና ከእስትንፋስ የሚለይበት ጊዜ የለም። ወልድም በእብ ህልው ሆኖ ለሌላም ይኖራል። ላመኑ ከመ እነ በእብ ወእብ ብዮ እኔ በእብ አብ በእኔ ህልው እንደሆነ እመኑ ነው። (ዮሐ 14:11)

ህልዋን እሙንቱ በእብ እንዘ ይሄልዩ በበእካላቲሆሙ ነእምን በእብ ከመ ህልው በወልድ ወመንፈስ ቅዱስ፤ ወነእምን በወልድ ከመ ህልው በእብ ወመንፈስ ቅዱስ፤ ወነእምን በመንፈስ ቅዱስ ከመህልው በእብ ወወልድ እንዲል (ዮሐ.ፊቀ፩ ዘእስከንድርያ ሃይ. እበ. ክፍል 1:10-11)

ቅድምና

ልብና እስትንፋስ ቀድመውት ወደ ጌላ የሚገኝ ቃል የለም። ልብና እስትንፋስ ከቃል የሚቀድሙበት ጊዜ የለም። አብም ከወልድ የቀደመበት ጊዜ የለም ወይም አብ ከቃል ውጪ የኖረበት ጊዜ የለም። ቃልም ያልነበረበት ጊዜ የለም። ስለዚህ ቃል የሥላሴ ቅድምናን ያስረዳል አሐቲ ቅድምናሆሙ ለሥላሴ ወዕሩያን እሙንቱ በቅድምና እንዲል (ኪራኮስዘእንጾ.ሃይ.እበ.ክፍል1:5)

ፈጠረበት ለማለት

ፍጥረታት የተፈጠሩት በወልድ ቃልነት ነው። ፃለም በእግዚአብሔር ቃል እንደተፈጠረ እናውቃለን (ዕብ.11:3)

ለምን ቃል አለው

እምላክ ቢለው አማልክት በዘጸጋየተባሉ አሉ መዝ.81:6 ወልድም ቢለው እስራኤልን ወልድየ ዘበኩርየ ይላቸዋል እንዲሁም ምእመናን በጸጋ የሚወለዱት ልደት ለላና ያሻማል ስለዚህ በማያሻማ ቃል ቃል አለው።

ሌላው ወልድ የሁለቱን አንድነት (የአብና የወልድን) ያስረዳል እንጂ የሦስቱን አንድነት አያስረዳም ቃል ግን የሦስቱን አንድነት ያስረዳል ። ቃል አብ ወቃለ መንፈስ ቅዱስ ፤ ወልድኒ ቃሎሙ ለአብ ወለመንፈስ ቅዱስ እንዲል(አቡሊዲስ ሃይ.አበ.ገጽ138 ክፍል2:8-9) የሦስቱን አንድነት የሚያስረዳ እዱ፤መዝራዕቱ፤ የማኑ ለምን አላለውም ያልን እንደሆነ ይህ አፍአዊ ሦስትነታቸውን እንጂ ውሳጣዊ አንድነታቸውን አያስረዳም ። ውሳጣዊ አንድነታቸውን የሚያስረዳ ጥበቡ፤ ምክሩ ጎሊናሁም አላለውም ለምን ቢባል የጥበብ ፤ የምክር ፤ የጎሊና መዲናቸው መገለጫቸው ቃል ስለሆነ ቃል አለው።አንድም ቃል ከልብ ተገኝቶ በልብ ህልው ሆኖ ሲኖር ልገለጽ ባለ ጊዜ በቃል እንዲገለጽ ወልድም ከአብ ተገኝቶ በአብ ህልው ሆኖ ሲኖር ልገለጽ ባለ ጊዜ በሥጋ ተገልጣልና አንድም ለምሳሌ እንዲመቸው ነው ለቃል አርምም ጽርአት የለውም፤ አይቋረጥም ፤ በልብ ውስጥ ይወጣል፤ ይወርዳል ጸሐፊ ሲጽፍ ረቂቁ ቃል ከልቡና ሳይለይ በቀለም ገዝፎ እንዲታይ አካላዊ ቃልም ከአብ አንድነት ሳይለይ በሥጋ ገዝፎ ታይቷልና ። «ቀዳሚሁ ቃል» ባለው ጎደረ በብእሲ የሚል ሳምሳጢ ጳውሎስ፤ ለፌ አማርያም ክዋኔሁ ለወልድ የሚሉ እነ ፎጢኖስ ተረተውበታል።

ሳምሳጢ ጳውሎስ የተወለደው በታናሽ እስያ በሶርያ አካባቢ ነው። የነበረበትም ዘመን በ3ኛ መቶ ክ/ዘመን ነው ሳምሳጢ የተባለውም በሀገረ ስብከቱ ስም ነው የጳውሎስ ሳምሳጢ ክህደት ዳይናሚክቲክ ሞናርኪያሊዝም ይባላል።

ቃል አካል ሳይኖረው በአብ አካል ውስጥ የኖረ ኃይል ነው ይላልና።

በእሱ አስተሳሰብ ቃል ከሥጋዊ በፊት አካል አልነበረውም። በአብ ህልውና የሚኖር ዝርው ቃል፤ ዝርው ኃይል ነው እንጂ ለምሳሌ በሰው ጭንቅላት ንባብ፤ አእምሮ እንደሚኖሩ፤ ይኸም ምሥጢረ ሥላሴን ማፍለስ ስለሆነ አንድ አካል አንድ ገጽ ካለው ከሰባልዮስ ክህደት ጋር አንድ ነው።

በምስጢረ ሥጋዊምከማርያም የተወለደው ዕሩቅ ብእሲ ነው ስሙም ኢየሱስ ይባላል። ዕሩቅ ብእሲ ኢየሱስ በዮሮዳኖስ በተጠመቀ ጊዜ በአብ ህልውና ውስጥ የነበረው ዝርው ቃል መጥቶ አደረበት ከዚያ በኋላ ራሱ ባደረገው ተጋድሎና በሠራው ትሩፋት በጸጋ የእግዚአብሔር ልጅ ለመባል በቃ።

በመስቀል ላይ ስለታየውም አምላካዊ መግቦት ሲናገር ዝርው ቃል የሚለው ወልደ እግዚአብሔር እስከ መከራ መስቀል ድረስ ዕሩቅ ብእሲ ከሚለው ከማርያም ልጅ ከኢየሱስ ጋር አብሮት ኖረ። ዕሩቅ ብእሲ የማርያም ልጅ ኢየሱስ በተሰቀለ ጊዜ ዝርው ቃል ወልደ እግዚአብሔር ተለይቶት ሄደ ይላል።

ጳውሎስ ሳምሳጢ ከግኖስቲኮች በወሰደው የኅድረት ትምህርቱ የቃልን በቅድምና መኖር ጎሳም በሥጋ በመገለጥ መምጣቱን፤ በአማናዊ ተዋሕዶ ሰው መሆኑን ፤ ሥጋ መልበሱን ስለ ካደ በ268 ዓ.ም በአንጾኪያ ጉባኤ ተድርጎ እሱም ትምህርቱም ተወግዘዋል።

ፎጢኖስ

ፎጢኖስ በ4ተኛው መቶ ክ/ዘመን የነበረ ሲሆን የጳውሎስ ሳምሳጢ የኅድረት ትምህርትን በማደስ ወልድ ወይም ቃል በአካል የተገለጠው ከማርያም በተወለደ ጊዜ ነው ብሏል። ለፌ እማርያም ከዋኔሁ ለወልድ ይህም አባባል የቤተ ክርስቲያን ሊቃውንት እንደሚያመለክቱት ልጅ በአባቱ አብራክ ህልው ሆኖ ቆይቶ ሰው ሆኖ እንዲወለድ ማለት ነው።

ወውእቱ ቃል ኅብ እግዚአብሔር

ቃልም በእግዚአብሔር ዘንድ ነበረ።

በቅድምናም ነበረ ያልሁት ያቃል በእግዚአብሔር አብ ህልው ነው። ህልውናውም ብርሃን በክብብ (በቅርፅ) ፣ ነበልባል በእሳት፣ ርጥበት በስፋሐት፣ ቃል በልብ ህልው ሆኖ እንደሚኖረው ዓይነት ነው። ህልዋን እመንቱ በአብ---

ቃልም በእግዚአብሔር ዘንድ ነበረ በሚለው መዓርገ ርቀት የሚሰጡ እነ አቡሊናርዮስ፣ መዓርገ ርቀት የሚሰጡ እነ አርጌንስ አንድ ገጽ የሚል ሰባልዮስ ተረትተውበታል።

አርጌንስ

አርጌንስ የተወለደው 185 ዓ.ም በእስክንድርያ ነው። አባቱ ሊዊኒዳስ አንበሳ ይባላል። አርጌንስ የመጀመሪያ ትምህርቱን የተማረው በእስክንድርያ ት/ቤት ሲሆን በትምህርት ኮትኩቶ ያሳደገው ቀሌምንጦስ ዘእስክንድርያ ነው። አርጌንስ በሙያው በንጽሕናውና በመንኖ ጥሪት

የታወቀና የተደነቀ ነበር። በ17 ዓመቱ በመምህሩ እግር ተተክቶ በአስክንድርያ ት/ቤት ለ30 ዓመታት ያህል ሲያስተምር ኖሯል። የ25 ዓመት ወጣት እያለ ከሥራው ጎን ለጎን የፍልስፋና ትምህርትን ከአሞንዮስ ባካ ተምሯል። አርጌንስ ብዙ መጻሕፍት ጽፏል። ብዙ ደቀ መዛሙርትንም አውጥቷል።

የአርጌንስ የትርጓሜ ትምህርት ምሥጢርን እንጂ ዘይቤን አይመለከትም ነበር። ፍልስፍናን ከክርስትና እምነትን ከአወቀት ጋር ለማስታረቅ የሞከረ ነበር።

የአርጌንስ የምስጢረ ሥላሴ ትምህርት እንደ መምህሩ እንደ ቀሌምንጦስ የተዘበራረቀና የተምታታ ነበር። በመጀመሪያ እንደ መጽሐፍ ቅዱስ ወልድ አብን በመልክ የሚመስል በባሕርይ የሚተካከል አካላዊ ነው።

ወልድ ከአብ ቢወለድም አብ አይቀድመውም ለምሳሌ «ወልድየ አንተ ወአነ ዮም ወለድኩክ» ያለውን ሲተረጎም «ዮም» የሚለው በእግዚአብሔር ዘንድ ዘለዓለም ማለት ነው። በእግዚአብሔር ዘንድ መዓልትና ሌሊት ሠርክና ነግህ የለምና። የወልድም ቀዳማዊ ልደት ዘመን አይቆጠርለትም። ቀዳሚም የለውም እያለ ያስተምራል።

አንዳንድ ጊዜ ደግሞ ይህን ሁሉ ንዶና አፈራርሶ መዓርገ መንግሥት እያበላለጠ በተዋረድ ይናገራል። ለምሳሌም ከአብ ጋር በባሕርይ አንድ ነው ያለውን ያንኑ ወልድን እንደገና ከአብ ያሳንሰዋል አካለቢስ፣ ዝርው ኃይል፣ ዝርው ጥበብ ነው ይለዋል።

ስለ ሥራው ሲናገር አብ ዓለምን ለመፍጠር የሚገለገልበት መሣሪያ ወይም መለኪያ ነው ይለዋል። በማዕርግና በደረጃም ደግሞ ሁለተኛው እግዚአብሔር እያለ ይጠራዋል። የአርዮስ አስተሳሰብ ምንጩ ይኸ ነው።

ወልድ የአብ ተወራጅ ነው መንፈስ ቅዱስ ደግሞ የወልድተወራጅ ነው ወይም አብ ከወልድ ይበልጣል ወልድም ከመንፈስ ቅዱስ ይበልጣል ይል ነበር። በሞተ በ299 ዓመቱ በ553 ዓ.ም በቀዳማዊ ጁስቲያን ዘመን መንግሥት ቁንስጥንጥንያ በተደረገው ጉባኤ አርጌንስ ከነመጻሕፍቱ አወግዟል።

ሰባልዮስ

ሰባልዮስ በ3ኛው መቶ ክ/ዘመን የነበረ የሊቢያ ሰው ነው። በትምህርት ምክንያት ወደ ሮም ሄደ። በዚያም እግዚአብሔር አንድ አካል አንድ ገጽ ነው የሚለውን ትምህርት ተማረ ይህን የተማረው «አብ መከራ ተቀበለ» ከሚሉ መናፍቃን ነው። አብ ብሉይ ኪዳን ስለሠራ «አብ ተባለ» በዘመነ ሥጋዊ ሰው ሆኖ ሥጋ ለብሶ ስለ ታየ ሐዲስ ኪዳንንም ስለ ሠራ «ወልድ ተባለ» ጌላም በበዓለ ጳራቅሊጦስ በአምሳለ እሳት ወርዶ ለሐዋርያት ምሥጢር በመግለጹ ቋንቋ በመናገሩ «መንፈስ ቅዱስ ተባለ» እንጂ አንድ አካል አንድ ገጽ ነው ብሏል። ስለዚህ ቃል አካል አለው ሲል ይረታል።

ወእግዚአብሔር ውእቱ ቃል

ያቃል እግዚአብሔር ነው።ማለት በተለየ አካሉ ፈጥሮ የሚገዛ ነው። በዚህም ቃል ምትሐት ውሳጤ የሚሉ እነማንኳን ዋሊጦስ፣ ዝርው የሚሉ እነመርቅያን፣ ወልድ ፍጡር በመለኮቱ የሚል አርዮስ ተረተውበታል።

ማኒ

በግኖስቲክ ትምህርት የታወቀው ማኒ የፋርስ ተወላጅ ነው። በእርሱ ፍልስፍና የመነሻውያን እንቅስቃሴ ተመሠረተ። ማኒ በ216 ዓ.ም በፋርስ ከሚኖሩ የጠንቋይ ቤተሰብ ተወልዶ የዞራስተር የምንታዊ ትምህርትና ፍልስፍና አጠና ጌላም ክርስትናን ተቀበልኩብሎ ተጠመቀ ለቅስና ማዕረግም ደርሶ ነበር። ነገር ግን ለሐዋርያት ትምህርት ታማኝ ባለመሆኑ ከቤተ ክርስቲያን ተወገደ። በ242 ዓ.ም በሻፑር ዘመን «ጳራቅሊጦስ ነኝ» እያለ ያስተምር ጀመር። በ276 ዓ.ም ሞተ። የማኒ ትምህርት ከግኖስቲኮች ትምህርት ጋር አንድ ነው። ብዙ ምትሐትና ጥንቆላም አለበት።

በማኒ ትምህርት መሠረት ሁለት አማልክት አሉ አንዱ ረቂቅ ሁለተኛው ግዙፍ ናቸው። ስለ ሰው ተፈጥሮ ሲናገር ደግሞ ሰው ሁለት ነፍሳት አሉት። አንዱ ሥጋዊትና ግዙፍ ስትሆን የክፋት ምንጭ ናት። ሌላዋ ደግሞ ደግና ብርሃናዊት ናት። በማኒ አስተሳሰብ ይህችን ብርሃናዊት ነፍስ ከክፉዋና ከግዙፏ ነፍስ ለመታደግ ኢየሱስ መስሎ (በምትሐት) ወደዚህ ዓለም መጣ። የለዎች ነፍሳትም ከዚህ ግዙፉ ዓለም ተላቀው ወደ ደጉና መልካሙ አምላክ የሚደርሱበትን መንገድ አስተማራቸው። ሆኖም ኢየሱስ ሥራውን ሳይፈጽም በመሄዱ ጅምሩን

ሰባልዮስ

ሰባልዮስ በ3ኛው መቶ ክ/ዘመን የነበረ የሊቢያ ሰው ነው። በትምህርት ምክንያት ወደ ሮም ሄደ። በዚያም እግዚአብሔር አንድ አካል አንድ ገጽ ነው የሚለውን ትምህርት ተማረ ይህን የተማረው «አብ መከራ ተቀበለ» ከሚሉ መናፍቃን ነው። አብ ብሉይ ኪዳን ስለሠራ «አብ ተባለ» በዘመነ ሥጋዊ ሰው ሆኖ ሥጋ ለብሶ ስለ ታየ ሐዲስ ኪዳንንም ስለ ሠራ «ወልድ ተባለ» ጌላም በበዓለ ጳራቅሊጦስ በአምሳለ እሳት ወርዶ ለሐዋርያት ምሥጢር በመግለጹ ቋንቋ በመናገሩ «መንፈስ ቅዱስ ተባለ» እንጂ አንድ አካል አንድ ገጽ ነው ብሏል። ስለዚህ ቃል አካል አለው ሲል ይረታል።

ወእግዚአብሔር ውእቱ ቃል

ያቃል እግዚአብሔር ነው። ማለት በተለየ አካሉ ፈጥሮ የሚገዛ ነው። በዚህም ቃል ምትሐት ውላጤ የሚሉ እነማኒእን ዋሊጦስ፣ ዝርው የሚሉ እነመርቅያን፣ ወልድ ፍጡር በመለኮቱ የሚል አርዮስ ተረተውበታል።

ማኒ

በግኖስቲክ ትምህርት የታወቀው ማኒ የፋርስ ተወላጅ ነው። በእርሱ ፍልስፍና የመነፍውያን እንቅስቃሴ ተመሠረተ። ማኒ በ216 ዓ.ም በፋርስ ከሚኖሩ የጠንቋይ ቤተሰብ ተወልዶ የዞራስተር የምንታዊ ትምህርትና ፍልስፍና አጠና ጌላም ክርስትናን ተቀበልኩብሎ ተጠመቀ ለቅስና ማዕረግም ደርሶ ነበር። ነገር ግን ለሐዋርያት ትምህርት ታማኝ ባለመሆኑ ከቤተ ክርስቲያን ተወገደ። በ242 ዓ.ም በሻፑር ዘመን «ጳራቅሊጦስ ነኝ» እያለ ያስተምር ጀመር። በ276 ዓ.ም ሞተ። የማኒ ትምህርት ከግኖስቲክ ትምህርት ጋር አንድ ነው። ብዙ ምትሐትና ጥንቆላም አለበት።

በማኒ ትምህርት መሠረት ሁለት አማልክት አሉ አንዱ ረቂቅ ሁለተኛው ግዙፍ ናቸው። ስለ ሰው ተፈጥሮ ሲናገር ደግሞ ሰው ሁለት ነፍሳት አሉት። አንዱ ሥጋዊትና ግዙፍ ስትሆን የክፋት ምንጭ ናት። ሌላዋ ደግሞ ደግና ብርሃናዊት ናት። በማኒ አስተሳሰብ ይህችን ብርሃናዊት ነፍስ ከክፉዋና ከግዙፏ ነፍስ ለመታደግ ኢየሱስ መስሎ (በምትሐት) ወደዚህ ዓለም መጣ። የሰዎች ነፍሳትም ከዚህ ግዙፉ ዓለም ተላቀው ወደ ደጉና መልካሙ አምላክ የሚደርሱበትን መንገድ አስተማራቸው። ሆኖም ኢየሱስ ሥራውን ሳይፈጽም በመሄዱ ጅምሩን

ለመፈጸም ለሐዋርያት መንፈስ ቅዱስን በመጠኑ ላከላቸው። በ277 ዓ.ም በንጉሡ በቤሕራም ቀዳማዊ ትእዛዝ በስቅላት ተቀጥቶ ሞተ።

መርቅያን

መርቅያን ከታናሽ እስያ ግኖስቲኮች ቀንደኛው መርቅያን የተባለው ነው። መርቅያን ፓንዱበምትባል የታናሽ እስያ ግዛት ውስጥ የተወለደ ነው። አባቱ ኤጲስቆጶስ ነበር። በወጣትነቱ በቤተክርስቲያን ጥፋት ስለፈጸመ አባቱ ከሀገረ ስብከቱ አስወገደው መርቅያን የክርስቶስን ሰው መሆንና ሥጋ መልበስ በምትሐት እንጂ አማካኝ ነው አይልም ክርስቶስ የተቀበለው መከራ መስቀልም በምትሐት ስለሆነ እሱን አላገኘውም ባይ ነው። የመርቅያን ትምህርት ከ4ተኛው መቶ ክ.ዘ ጀምሮ እየቀዘቀዘ በ6ኛው መቶ ክ.ዘ ጨርሶ ጠፋ።

አርዮስ

አርዮስ በ3ኛው መቶ ክ.ዘ አጋማሽ ላይ በ257 ዓ.ም ገደማ በአፍሪካ ሰሜን ክፍል በተገኘው በሊብያ ተወለደ ከቤተክርስቲያን ጋር ያጣላውን ትምህርት ያገኘው በአንጾኪያ ትርጓሜ ትምህርት ቤት ከሉቅኖስ ነው።

አርዮስ የሚነገርለት እግዚአብሔር ፈጣሪነት እንጅ ወላጁነት የለውም። እሱ እንደሚለው ቀዳሚ የሌለው አብ ብቻ ነው። ከእሱ በቀር ሁሉም የተፈጠረ ነው። በአርዮስ አመለካከት መውለድና መፍጠር ሞክሼ ቃላት ናቸው እንጂ የተለያዩ ትርጉም የላቸውም።

በምሥጢረ ሥላሴም አብ አባት ተብሎ የተጠራውና በአባትነት የታወቀው ከዘመናት በኋላ እንጂ ከዘመናት በፊት አብ አይባልም ነበር። ይላል በህልውናው ውስጥ «ጥበብና ቃል» የሚባሉ ኃይላት ነበሩ። ከእነዚህ ሌላ ደግሞ እግዚአብሔር በራሱ ፈቃድ ዓለምን ለመፍጠር ስላለበት መሥፈሪያና መለኪያ እንዲሆነው ሌላ ጥበብ ፈጠረ። አንጥረኛ መደሻውን፣ ሽክላ ሠሪ መደሻን አስቀድሞ እንድትሠራ ከፍጥረተኛው ጥቂት ቀደም ብሎ የተፈጠረው ይህ ጥበብ በተፈጥሮ ያገኘው አካልና ህላዌ አለው። በመጽሐፍ ቅዱስም ጥበብ፣ ቃል፣ ወልድ፣ አርአያ እየተባለ ይጠራል። በባሕርይ ፍጡር ስለሆነ ያልነበረበት ጊዜ ነበር ከመፈጠሩም በፊት አልነበረም። ባሕርዩም ፍጹም ስላልሆነ የአብን አካላዊ ባሕርይ ለማየትም ለማወቅም አይቻልም።

በፈቃደ እግዚአብሔር ከእምነት ከዓለማት በፊት የተፈጠረ ነውና። ፍጡር እንደመሆኑ ውላጤ የባሕርይ ነው። «ማዘን፣ መተከዝ፣ መደሰት፣ መበላጩት» ሰው መሆንም ራሱ በእርዮስ ግምት የባሕርይን ተወራጅነት ያመለክታል። ቃል ሰው ለመሆን የመጣው ቃሉ የመታዘዝ ግብር ቢኖርበት ነው ይላል። ታዲያ እንደዚህ ያለውን የባሕርይ አምላክ ማለት እንዴት ይቻላል ይላል። እሱም ትምህርቱም በኒቅያ ጉባኤ በ325 ዓ.ም ተወግዷል።

ወከማሁ ቀዳሚሁ እምቀዲሙ ኀበ እግዚአብሔር ውክቱ

ያቃል በእግዚአብሔር አብ ህልው ነው እንዳልኩ በእግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስም ህልው ነው። አንድም ወዘንቱ ቀዳሚሁ እምቀዲሙ ይላል። ይህ ቃል ከጥንት ጀምሮ በእግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ህልው ነው። በዚህም ቃል መንፈስ ቅዱስ ሕጹጽ የሚሉ እነ መቅደንዮስ ተረተውበታል።

መቅደንዮስ

መቅደንዮስ ከቅድስት ሥላሴ ሦስተኛው አካል መንፈስ ቅዱስ ሕጹጽ ፍጡር ነው ብሏል። ያን ጊዜ የቁስጥጥንያ ንጉሥ የነበረው ቴዎደሰዮስ ቀዳማዊ በቁስጥጥንያ ጉባኤ እንዲደረግ ለቤተክርስቲያን አባቶች መልእክት አስተላለፈ 150 ሊቃውንት ተሰብስበዋል። የዚህ ጉባኤ ሊቃነ መናብርት ብዙ ጊዜ ተለዋውጠዋል። መጀመሪያ ጎርጎርዮስ ዘእንዚናዙ ነበር። ሁለተኛ ኔክታሪዎስ ነበር። ሦስተኛ ጢምቴዎስ የእስክንድርያ ሊቀ ጳጳስ ኢሳ 6፡3 ቅ.ቅ.ቅ እግዚአብሔር ጸባኤት እያሉ ሲያመሰግኑ የሰማቸውመላእክት የሥላሴን አንድ አምላክነት የአካልን ዕሪና የባሕርይን አንድነት መመስከራቸው መሆኑን ገልጿል። ጌታ «በእኩ፣ በወልድና በመንፈስ ቅዱስ ስም አጥምቁ ሲል አንድ አምላክ ናቸው እንጂ የሚበላለጡ አለመሆናቸውን ገልጾ ተናግሯል። ከዚህ በኋላ መቅደንዮስን አውግዘዋል።

መቅደንዮስ ሁለት ጊዜ የቁስጥጥንያ ፓትረያርክ ሆኖ ተሹሟል። የክህደት ትምህርቱ ቀደም ብሎ በ362 ዓ.ም በሮም ጉባኤ ተወግዷል። ይህ ጉዳይ ለሁለተኛው የቁስጥጥንያ ጉባኤ ቀርቦ የመቅደንዮስን ትምህርት በአንድ ድምፅ አውግዞታል።

ቀዳሚሁ ቃል ባለው በቀዳሚ ኮነ ቃል ይላልእስመ ውክቱ ይቤ ወኮኑ ካለው ጋር ንባብ ቢያስተባብራቸው (ቢያመሳስላቸውም) ምስጢር አያስተባብራቸውም። እነያን ተፈጠሩ ሲል ነው እርሱን ግን በቅድምና ነበረ ሲለው ነውና። በቀዳሚ ኮነ ቃል ባለው በቀዳሚ ሀሎ ቃል ይላል

በቀዳሚ ገብረ እግዚአብሔር ሰማየ ወምድረ ያለውን ንባብ ቢያስተባብራቸው ምስጢር አያስተባብራቸውም። እነዚያን በቀዳማይ ዕለት በቀዳማይ ሰዓት ተፈጠሩ ሲል ነውጥንት አላቸው ጥንታቸው ዕለተ እሑድ ናት። እሱን ግን በቅድምና ነበረ ሲለው ነውና። እግዚአብሔር ብሎ ሦስትነታቸውን ተናገረ አንሰ ሶበ እቤ እብል እግዚአብሔር በእንተ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ እንዲል (ባስልዮስ ዘእንጾ ሃይ.አበ.ገጽ420 ክፍል1:6) አንድም ንበ፣ንበ ብሎ ሦስትነታቸውን እግዚአብሔር እግዚአብሔር ብሎ አንድነታቸውን ተናገረ ሊቃውንት ይህን መሠረት በማድረግ ስለ ምስጢረ ሥላሴ በስፋትና በጥልቀት ተናግረዋል።

ምሥጢረ ሥላሴ

እግዚአብሔር በስም፣ በአካል፣ በግብር ሦስት በመለኮት፣ በባሕርይ፣ በህልውና፣ በአገዛዝ፣ በሥልጣን፣ በፈቃድ አንድ መሆኑን ቅዱሳት መጻሕፍትና የቤተክርስቲያን አባቶች ምስክርነት በቂ ማስረጃ ነው።

ምሥጢረ ሥላሴ በብሉይ

‘ንግበር ሰብአ በአርአያነ ወበአምሳሊነ’ ዘፍ.1:26 ንግበር የሚለው ብዛትን ማለትም ከአንድ በላይ መሆኑን ግሱ ያመለክታል። አርአያነ አምሳሊነ አንድነትን ይገልጻል። እንዲሁም ይቤ እግዚአብሔር ንዑ ንረድ ወንክዓው ነገሮሙ ለከለዳውያን ዘፍ.11:6-8 ንዑ ንረድ የሚለው ከአንድ በላይ መሆኑን ሲያመለክት ይቤ እግዚአብሔር የሚለው አንድነትን ይገልጻል። አነ ውእቱ አምላክ አብርሃም ወአምላክ ይስሐቅ ወአምላክ ያዕቆብ ዘጸ.3:6 አምላክ፣አምላክ፣አምላክ ሲል ሦስትነታቸውን አነ ውእቱ የሚለው አንድነታቸውን ያስረዳል። ነቢዩ ዳዊት በመዝሙሩ ሣህሉ ለእግዚአብሔር መልዕ ምድረ ወበቃለ እግዚአብሔር ጸንዐ ሰማያት ወእምእስትንፋስ አፋሁ ኩሉ ኃይሎሙይላል።መዝ.32:6 ሣህሉ ለእግዚአብሔር አብ ፣ ቃለ እግዚአብሔር ወልድ፣እስተንፋስ አፋሁ መንፈስ ቅዱስ ነው። ነቢዩ ኢሳይያስም ቅዱስ ቅዱስ እግዚአብሔር ጸባዖት ፍጹም ምሉዕሰማያተ ወምድረ ቅድሳተ ስብሐቲክ ኢሳ.6:3 ቅዱስ ፣ቅዱስ፣ ቅዱስ ሦስትነታቸውን ስብሐቲክ የሚለው አንድነታቸውን ያስረዳል።

ምስጢረ ሥላሴ በሐዲስ ኪዳን

ምሥጢረ ሥላሴ ከብሉይ ኪዳን በኋላ መልኩ በሐዲስኪዳን እግዚአብሔር በስም፣ በአካል፣በግብር ሦስት በመለኮት፣በባሕርይ አንድ መሆኑ ተገልጿል። በጥምቀትና በዮርዳኖስ አብ

በደመና መንፈስ ቅዱስ በርግብ አምላል ወልድ በሥጋ ማርያም መገለጹ ትልቅ ማረጋገጫ ነው። ማቴ.3:17 ፤ ማር.1:9-11፤ ሉቃ.3:21፤ ማቴ. 17:1-17 እንዲሁም መልአኩ በሉቃስ ወንጌል መንፈስ እግዚአብሔር ቅዱስ ይመጽእ ላእሌኪ ወጋይለ ልዑል ይጸልላል ሲል (ሉቃ. 1:32-34) መንፈስ እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ፤ ጋይለ ልዑል ወልድ፤ ልዑል አብ መሆኑን መረዳት እንችላለን። ራሱ ባለቤቱም ወእንዘ ታጠምቅዎሙ በሉ በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ ማለቱ ሦስቱ አካላት በስም መገለጻቸውንና የስም ሦስትነታቸውን ያስረዳናል። (ማቴ.28:19) ቅዱስ ጳውሎስ የጌታ የኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ ፤ የእግዚአብሔር ፍቅር የመንፈስ ቅዱስም ኅብረት ከሁላችሁ ጋር ይሁን 2ቆሮ13-14

ምሥጢረ ሥላሴ በሊቃውንት

«አምላክ ውሕቱ አብ አምላክ ውሕቱ ወልድ አምላክ ውሕቱ መንፈስ ቅዱስ ወኢይትበህሉ ሠለስተ አማልክተአላ አሐዱ ውሕቱ እሙንቱ» (አትና. ዘእስክ. ሃይ.አበ. 7874 ክፍል1:4) ሥላሴ በተዋሕዶ ወተዋሕዶ በሥላሴ ተጋብኦ በተከፍሎ ተከፍሎ በተጋብኦገቡራን እንበለ ተሌልዮ ወሊሉያን እንበለ ትድምርት» (እንዘ አሐዱ ሠለስቱ ወእንዘ ሠለስቱ አሐዱ እንዳለ ቅዱስባስልዮስ ዘቲሣርያ «ይሄለሉ በአካላት ወይትዋሐዱ በመለኮት እንዳሉ ሠለስቱ ምእት»

«እኛምን በአብ ከመ ህልው በወልድ ወመንፈስ ቅዱስ፤ ወነኢምን በወልድ ከመ ህልው በአብ ወመንፈስ ቅዱስ፤ ወነኢምን በመንፈስ ቅዱስ ከመህልው በአብ ወወልድ እንዲል (ዮሐ.ሊቀጳ ዘእስክንድርያ ሃይ. አበ. ክፍል 1:10-11)

«ዘቦቱ ኩሉ ኮነ ሁሉ በእርሱ ሆነ»

ሁሉ በእርሱ ህልውና፤ በእርሱ ቃልነት፤ በእርሱ አንድነት ተፈጠረ ወዘእንበሌሁስ አልቦ ዘኮነ ወኢምንትኒ ከተፈጠረው ፍጥረት ግን ያለ እርሱ ህልውና፤ ቃልነት፤ አንድነት ምንም ምን የተፈጠረ የለም። በሐልዮ በእርምጥ የተፈጠረውን አብ በነቢብ በገቢር የተፈጠረውን ወልድ ፈጠረ የሚሉ አሉና በእርዮስም ያሳይበታል። እርዮስ ፈጥሮ ፈጠረበት ካለ እርሱን(ወልድን) በማን ፈጠረበት ያሰኝበታልና። ወንጌላዊው ያለ ወልድ ምንምን የተፈጠረ የለም ካለ ይህቃል የወልድን ፈጣሪነት ያስረዳናል። በዚህ መሠረት ወልድ/ቃል ከአብ ጋር በባሕርይ ፤ በመለኮት አንድ በሆነ ሥልጣን የዓለማት ፈጣሪ ነው እግዚአብሔር ነው፤ አምላክ ነው ስለዚህ ወልድ ያልነበረበት ጊዜ እንደሌለ ዘለዓለማዊናባሕርያዊ ተረክቦ ያለው ለዘለዓለም ከአብ ጋር በህልውና

የሚኖር እንደሆነ እንረዳለን ። በዚህ ቃል ወልድ ፍጡር የሚል አርዮስ ይረታበታል። በእርሱ ሕይወት ነበረች ሕይወትም የሰው ብርሃን ነበረች

በእርሱ ሲል በቃል ውስጥ ሕይወት ነበረች ማለት ነው ። እርሱ የሕይወት መገኛ ሕይወትን የሚሰጥ ነው። (5:25፤ 1:28) ፤ እኔ መንገድ እውነት ሕይወት ነኝ (14:6) ፤ እኔ የሕይወት እንጀራ ነኝ (6:35)

ብርሃን የተባለውም እርሱ ነው። ለሰው ሁሉ የሚያበራው እውነተኛ ብርሃን (ከብርሃን የተገኘ ብርሃን) ፤ እኔ የዓለም ብርሃን ነኝ (10:12) ብርሃን ሆኖ መምጣቱን ሲገልጽ ነው። የአብንና የወልድን ሕልውናቸውን ለመግለጽ ወልድን ብርሃን ጽድቅ የእውነት/የባሕርይ ብርሃን በሚል ኃይል ቃል ገለጸው። ብርሃን ተገኝ በሚባልበት ጊዜ ከብርሃን የተወለደ ብርሃን ቅደም ተከተል በሌለበት ጊዜ ልክ በዚያች የጊዜ ተረክቦ አንድ ላይ እንደሚገኝ ሁሉ ወልድም ምን ጊዜም በዘለዓለማዊነት ከአብ ጋር በሕልውና አንድነት መኖሩና ዓለም ከመፈጠሩ በፊትም ቅደም ተከተል ሳይኖርበት እንደ አባቱ ተዳማዊ ሆኖ በዘለዓለማዊ ቅድምና መኖሩን ያሳየናል።

በዓለም ነበረዋለሁም በእርሱ ሆነ

መጣ ብሎ ነበርና በዓለሙ የሌለ ሆኖ አይደለም በዓለም ምሉዕ ነው ሁሉ ብሎ ነበርና በዓለም ነበረ ማለት ዓለም ይወስነዋል ማለት አይደለም ከዓለም በአፍኦ ነው ማለት ምሉዕ ነው። ወዓለም ለኢያሌመሮ ዓለሙ ግን አላወቀውም

ላይኛው ዓለም ሌላ ይህ ዓለም ሌላ ነው ይህ ዓለም አላወቀውም ዕውቅና አልሰጠውም በዓለም ተቀባይነት አላገኘም አንድም አላመነበትም ማለት ነው ዐውቀውትስ ቢሆኑ የክብርን ጌታ ባለሰቀሉትም ነበር (1ቆሮ.2:8)

የእግዚአብሔር ልጆች

ያመነበት የተቀበሉት ከእግዚአብሔር በመንፈስ ቅዱስ/በሃይማኖት ከእግዚአብሔር ተወለዱ የእግዚአብሔር ልጅ የመባል ሥልጣንን አገኙ።

ቃል ሥጋ ኮነ ወገደረ ላዕሌነ። ቃል ሥጋ ሆነ ጸጋንና እውነትን ተመልቶ በእኛ ላይ አደረ፤ ሆነና አደረ (ኮነና ጎደረ) የሚሉት ግሦች ለነገረ ድኅነት ወላኝ ነገሮች ናቸው። ሥጋ ሆነና አደረን ለየብቻ ተነጣጥለውም የምንጠቀማቸው ከኾነ ትክክለኛውን ትርጉም አይሰጡም። ሆነ

ለብቻው ሲሆን ውላጤን፤ ጎደረ ደግሞ ለብቻው ሲሆን ጎደረትን ይፈጥራል። ነገር ግን አንዱ የአንዱ ጠባቂ ከኾነና ተደጋግፎ ከኾነ ትክክለኛውን የነገረ ሥጋዊ ትርጉምን ይሰጠናል። የግእዝ በግእዝ ትርጓሜ ቃል ሥጋ ኾነ ማለት ሥጋን ነግ ማለት ነው። ሥጋን ነግ ማለትም የሰውን መልክ ያዘ ማለት ነው ብሎ ተርጉሞቿል። በቅድምና የነበረ አካላዊ ቃል ሥጋ ሆነ። ቃል ከሥጋ ተዋሐደ ማለት ነው።

ተዋሕዶውም ዘአንበለ ፍልጠት (ያለመለያየት)፤ ዘአንበለ ቱሳሔ (ያለመቀላቀል ያለመደባለቅ)፤ ዘአንበለ ውላጤ (ያለመለወጥ)፤ ዘአንበለ ትድምርት (ያለመደራረብ) ነው።

መለኮት ከሥጋ፤ ሥጋ ከመለኮት ጋር በአካል እንዴት ተዋሐደ

- የመለኮት አካል በሥጋ አካል ሳይለወጥ የሥጋ አካል በመለኮት አካል ሳይለወጥ፤
- የመለኮት አካል ከሥጋ አካል ጋር ሳይቀላቀል፤ ሳይለያይ፤ ሳይከፈል፤ የሥጋ አካል ከመለኮት አካል ጋር ሳይቀላቀል፤ ሳይለያይ፤ ሳይከፈል። በመዋሐድ (በተዋሕዶ) አንድ አካል ኾነ።

መለኮት ከሥጋ፤ ሥጋ ከመለኮት ጋር በባሕርይ እንዴት ተዋሕደ?

- የመለኮት ባሕርይ በሥጋ ባሕርይ ሳይለወጥ፤ የሥጋ ባሕርይ በመለኮት ባሕርይ ሳይለወጥ።
- የመለኮት ባሕርይ ከሥጋ ባሕርይ ጋር ሳይቀላቀል፤ ሥጋ ባሕርይ ከመለኮት ባሕርይ ጋር ሳይቀላቀል፤ ሳይከፈል በመዋሐድ (በተዋሕዶ) አንድ ባሕርይ ኾነ። ስለዚህ አንድ አካል ባሕርይ ኾነ ማለት ነው።

ቃል ሥጋ ኾነ ማለት ቃል ወደ ሥጋነት ተለወጠ ማለት አይደለም። ለምሳሌ የቃና ውሃ ተለውጦ ወይን እንደኾነው የሎጥ ሚስት ተለውጣ ጨው እንደ ኾነችው ዓይነት አይደለም። (ዘፍ.19:26)

ቃል ሥጋ ኾነ ሲባል ሥጋን ብቻ ለበለ ተዋሐደ ማለት አይደለም ሥጋ ኾነ የሚለው ሰው መሆኑን አቡሊናርዮስ ሥጋ ኾነ የሚለውን ይዞ ነፍስን አልነሣም/አልተዋሐደም በነፍሱ ቦታ መለኮቱ ኾነው ይላል። ነገር ግን ቅዱስ መጽሐፍ ሥጋ የሚለው ነፍስ የተለየውን ሥጋ/በድን አይደለም። ሥጋን ብቻ በዋሐድ ኖሮ ሰው ሥጋው እንጂ ነፍሱ አልዳነችም ማለት ነው። ነፍስን እንደነሣ ብዙ የቅዱሳት መጽሐፍት ምስክርነቶች አሉ። ለምሳሌ እስመ ሞቱ እለ

የሐ/ሥሥዋ ለነፍስ ዝ ሕጻን፤ የሕጻኑን ነፍስ የሚልዋት ሞተዋልና (ማቴ 2:19)። አባ አመገጽን ነፍስየ ውስተ እደክ አባት ሆይ ነፍሴን አደራ (ማቴ 27: 50)። መጽሐፍ ነፍስን ሥጋ፤ ሥጋን ነፍስ በማለት ይጠራል/ይናገራል

ለምሳሌ፦ ኢትዮጵያ ነፍስ ሲል ትርጉሙ ነፍስ አትግደል ማለት ሲሆን በቀጥታ ትርጉሙ ከተመለከትነው ትርጉም አይሰጠንም ነፍስ አትሞትም አትገደልምና "አትፍርህምሙኬ ለእለ ይቀትሉ ሥጋክሙ ወለነፍስክሙኒ ኢይክሉ ቀቲሎታ" ሥጋችሁን የሚገድሉትን አትፍሩ። ነፍሳችሁን መግደል አይቻላቸውምና (ማቴ 10:32)። ይላል ስለዚህ ነፍስን በሥጋ መጥራቱ ነው። በመጽሐፈ ኪዳን ርእዮ ሞት እንዘ ይወርድ በሥጋ፤ ሞት ዲያብሎስ ጌታ በአካለ ነፍስ ወደ ሲኦል ሲወርድ አይቶ ሲል ነፍስን ሥጋ በማለት መጥራቱ ነው። በዚህ መሠረት ቃል ሥጋ ኾነ ማለትም ነፍስ የተለየው ሥጋን ሳይሆን ፍጹም ሰው ኾነ ማለት እንደ ሆነ ከዚህ መገንዘብ አንችላለን።

በእኛም አደረ ሲል ላሌን ማለቱ ሥጋ በቅድምና ነበረ ባሕርዩን አግዝፎ ታየ ለሚሉት መናፍቃን ምላሽ እንዲሆናቸው ነው በጽርዕ ደግሞ ወበውስቴትነ ይላል። ይህ ደግሞ ነፍስ አልነሣም እንደመስኖ ውሃ እንደ ማድጋ ውሃ ገብቶ ወጣ ለሚሉት መናፍቃን ምላሽ እንዲሆናቸው ነው። በአጠቃላይ ላዕሌን ወበውስቴትነ የሚለው ነፍስንም ሥጋንም እንደተዋሐደ ለማስረዳት ነው።

"ወርኢን ስብሐቲሁ ከመስብሐተ አሐዱ ዋሕድ ለአቡሁ" ለአባቱ እንደ አንድ ልጅ የሚሆን ክብሩን አየንለት ለአባቱ አንድ የኾነ ልጅ የአባቱ ገንዘብ ሁሉ ገንዘቡ ነው። ለወልድም የአብ ገንዘብ፤ ገንዘቡ ነውና እስመ ኩሉ ዘቦ ለአቡየ ዚአየ ውእቱ አባቱ ያለው (ጥ) ሁሉ የእኔ ነው (ዮሐ.14፡) አንድም ስብሐቲሁ ለዋሕድ ነው። እንደ አንድነቱ ያለ ክብሩን አየንለት አንድም ስብሐት ያለው ተአምራቱን ነው አባቱ በኤልያስ አድሮ አንድ ምውት፤ በኤልሳዕ አድሮ ሁለት ምውት እንዳስነሣ አሉም ሰው ሆኖ ሥጋ ለብሶ የዕለት ሬሣ ወልደ መበለትን፤ ወለተ ኢያ ኤሮስን፤ የአራት ቀን ሬሣ አልዓዛርን ሲያስነሣ አየነው። አንድም አባቱ በሙሴ ላይ ብርሃን ሲሰል እንደ አየን አሉም በደረቅ ግንባር ዓይንን ሲፈጥር አየን የብሉዩን ለአብ የሐዲሉን ለውልድ ሰጥቶ መናገር ልማድ ስለሆነ እንጂ በሁሉም አሉበት። ዮሐንስ በብሉይ የት ነበርና አየነው አለ ቢሉ። በብሉይ የነሙሴን ዓይን፤ዓይን አድርጎ ነው።

ዘምሉዕ ጸጋ ጸጋን የተመላ፤ ጸጋ ያለው የባሕርይ ክብሩን ነው። ለሰው የጸጋ እድርጎ የሚሰጠው ስለሆነ፤

ጸጋ በዲ በጸጋ፡ በመንፈስ ረድኤት ላይ መንፈስ ልደትን፤ በእራት ላይ ወንጌልን፤ በእምሮ ጠባይ ላይ እምሮ መንፈሳዊ ተቀበልን።

ለእግዚአብሔር ስልጦ ዘርእዮ ግሙራ እግዚአብሔርን ከቶ በባሕርይ ያየው የለም። ባባቱ ዕሪና ያለ ወልድ በባሕርይ አይቶ ነገረን እንጂ። አንድም ከነቢያት ወገን ልጅ ሆኖ ያየው የለም። ልጅ ልጅ ሆኖ በባሕርይ አይቶ ነገረን እንጂ።

የዮሐንስ መጥምቅ ምስክርነት

- የሐንሰን ክርስቶስ ነህ ቢሉት አይደለሁም አለ እንጂ ነኝ አላለም።
- ከእኔ በኋላ የሚመጣው ከእኔ አስቀድሞ የነበረው ነው፤ ማለት የባሕርይ አምላክ ነው።
- ነዋ በግዑ ዘየአትት ኃጢአተ ዓለም የዓለምን ኃጢአት የሚያስተሠርይ የእግዚአብሔር በግ እነሆ አለ።

እኔ ግን አላውቀውም ማለት ቃል ተጨዋውቶ፤ መማለጃ በልቶ፤ ተዘምዶተ ሥጋ ይዞት አድልቶ ይሉኛል ብሎ አንድም የዮሐንስ አስተዳደግ በገዳም፤ ጌታ ግን በዓለም ነውና። አንድም ካንድ ቀን በቀር አየረቶት ስለላወቀ፤

መንፈስ ቅዱስ በርግብ አምሳል ወርዶ በራሱ ላይ ሲቀመጥበት አየሁ ብሎ መሰከረ።

የመጀመሪያዎቹ ደቀ መዛሙርት

የሐንሰ ነዋ በግዑ ብሎ ሲመሰክር ሰምተው ጌታን ከተከተሉት ከሁለቱ ደቀመዛሙርት አንዱ የስምኦን ጴጥሮስ ወንድም እንድርያስ ነው። የእርሱን (የዮሐንስን) ሳናገር ቀረን ስለ ትሕትና ነው። እንድርያስና የሐንሰ የዮሐንስ መጥምቅ ደቀ መዛሙርት ናቸውና። እንድርያስም አስቀድሞ ወንድሙ ስምኦንን አገኘ። ረከብናሁ ለመሲሕ ዘይብልዎ ክርስቶስ የተባለ መሲሕን አገኘነው።

ክርስቶስ ቃሉ የግሪክ ሲሆን በዐረቡ መሲሕ በግእዘ ቅቡዕ የተቀባ ማለት ነው ይህም ከሁለት አካል አንድ አካል ከሁለት ባሕርይ አንድ ባሕርይ ማለት ነው። ክርስቶስ የሚለው የተዋሕዶ ስም ነው እንጂ የመለኮት ብቻ ወይም የትሱብእት ብቻ አይደለም የሥግው ቃል ስም ነው በግእዘ ቅቡዕ የተቀባ ሲል ነገሥታት፤ ካህናት እንደሚቀቡት ያለ ቅብዕት አይደለም። ይኸም አምላክ ሰው ቢሆን የወጣለት ስም ነው። ወዝ ስም

ዘውላቱ ክርስቶስ ወፍካሬሁ ቅብዑት ምስለ እምጣነ ትብብእቱ ረከቦ ለዋሕድ እንዲል ከበረ መባሉም በሥጋ ነው። ወይም ተቀባ የምንለውም መለኮት ከሥጋ ጋር በተዋሕደ ቅጽበት ሥጋ የባሕርይ እምላክ መሆኑን፤ የሥጋ ገንዘብ ለቃል የቃል ገንዘብ ለሥጋ መሆኑን ነው። ስለዚህ ሲዋሐድም ሲቀባም አንድ ጊዜ ከመ ቅጽበተ ዓይን ነው። ወደ ኢየሱስ ክርስቶስ ይዞት ሄደ። ጌታም ባየው ጊዜ የዮና ልጅ ስምአን አንተ ነህ አለው። አንተ ኬፋ ትባላለህ ኬፋ በእብራይስጥ፤ ጴጥሮስ በግርኛ፤ ኮኩሕ በዕረብ፤ በግእዝ ዕብን ይባላል።

ፊልጶስፍ ናትናኤል

ፊልጶስም ናትናኤልን አገነ መሳሳብ ሆነ። ረከብናሁ ለኢየሱስ ዘይብልዎ ወልደ ዮሴፍ ዘጸሐፈ ሙሴ በውስተ ኦሪት ወነቢያት ተነበዩ በእንቲአሁ፤ ሙሴ በኦሪት፤ የጸፈለትን፤ ነቢያትም ትንቢት የተናገሩለትን የዮሴፍን ልጅ የናዝሬቱን ኢየሱስን አግኝተነዋል። ላዋቂ አነጋገር ነው። አንድም አይሁድ የዮሴፍ ልጅ የሚሉትን የናዝሬቱን ኢየሱስን አግኝተነዋል። ናትናኤልም በውኑ ከናዝሬት ደግ ሰው ይገኝ ዘንድ ይቻላልን አለው። መሆኑንንም አለመሆኑንም መጥተህ እይ ናትናኤል ምሁረ ኦሪት ነው። ፊልጶስ ተከራክሮ ማስረዳት ባይቻለው፤ ኢየሱስም ናትናኤልን ወደሱ ሲመጣ አየውና በእውነት ክዳት ተንኮል የለሌለበት አስራኤላዊ እነሆ ብሎ ስለእርሱ ተናገረ። ናትናኤልም ወዴት ታውቀኛለህን አለው። ጌታም ፊልጶስ ሳይጠራህ በፊት ከበለስ በታች ሳለህ አየሁህ አለው።

- ሄሮድስ ሕጻናትን ባስገደለ ጊዜ እናቱ ከበለስ ሥር ሠውራው ነበርና ያን ጊዜ ያዳንኩህ እኔ ነኝ ሲል፤
- ሰው ገድሎ የጎልማሳ ሚስት ቀምቶ የማይገባ ሥራ ሲሠራ ነበርና ይህን ስታደርግ አውቅብሃለሁ ሲል፤
- ምሁረ ኦሪት ነውና የተነገረው ትንቢት ደረሰ የተቆጠረው ሱባኤ ቀረ ኤለ ነበርና አውቅብሃለሁ ሲለው ነው።
- የበለስ ቅጠሉ ሰፋፊ እንደሆነ ኃጢአት ሰፍናብህ ገናብ አየሁህ ሲለው ነው።
ናትናኤልም መምህር ሆይ በእነት አንተ የእግዚአብሔር ልጅ ነህ የእስራኤልም ንጉሣቸው አንተ ነህ አለው። ጌታም ከእሾ በለስ ሥር አየሁህ ብልህ አመንክን እንግዲህ ወዲህ ከዚህ የበለጠ ታያለህ አለው። ሦስት ዓመት ከሦስት ወር የሚደረገውን ተአምራት አንድም ዕውቀቱ ከሌዋውያን ካህናት ከምድራውያን ነገሥታት እንዲበልት

ለማጠየቅ ፣ ለማያት ሲከፈቱ የአግቢክ-ብሔር መላእክት ወደ ወልደ እንለ እመሕያው ክርስቶስ ሲወጡ ሲወርዱ ታያላችሁ ብዬ በእውነት እነግራችኋለሁ። ለማ እከፈትም እይዘጋም ያልተገለጠ ምስጢር ተገለጠ ሊል ነው። መላእክት ጌታ ሰው ከመሆኑ አስቀድሞ ሰው የጸለየውን ጸሎት ያቀረበውን መሥዋዕት ለማሳረግ አወጡም እይወርዱም ነበር። ሰው ከሆነ ወዲህ ግን የሚወጡ የሚወርዱ ሆነዋል። አንድም እምላክ ሰው ሆነ ፣ ሰው እምላክ ሆነ እያሉ ርዕደቱን ዕርገቱን ለመንገር የሚወጡ የሚወርዱ ሆነዋል።

ክፍል ሁለት

ራዕዩ ዮሐንስ

መግቢያ

ራዕዩ ዮሐንስ ሌጁን ቆጶስ ዘቁስጥንጥንያ መጠሮጸሊስ አመ ሀለዎ ይሰደድ

ይህንን መጽሐፍ ስለሦስት ነገር ተናግሮታል። ደቀ መዛሙርቱ ያስተማራቸውን ገድፈውበት ለመገሰጽ፤ መዓርገ ካህናት ተሰጥቶት ወበዐውዱ ለውእቱ መንበር እስራ ወእርባዕቱ ብሎ ኋላ የሚያመጣው ነው። የጥጦስ፤ የሐሳዊ መሲሕ፤ የምጽአትን ነገር ለመናገር ነው። ኋላም ወእምዝ ርኢኩ ሰማየ ሐዲስ ወምድረ ሐዳስ ብሎ የሚያመጣው የመንግሥተ ሰማያት ነገር ተገልጾለት ለመናገር ነው።

ጥንተ ነገሩ፡- ኖህ ሲሆን፤ ካም ፤ያፌት የተባሉ ልጆች ነበሩት ያፌት ይህያንን፤ ይህያን እስያን እንደ ወለደ እስያ ደግሞ ሰባቱ ዮናናውያንን ወልዷል። በቋንቋቸው በዮናኒ ዮናናውያን ተብለዋል። አይ አይደለም ቋንቋ በሰው ይጠራል እንጂ ሰው በቋንቋ አይጠራም ብሎ በአባታቸው በይህያን ዮናናውያን ተብለዋል። በሳዶቅ ሰዱቃውያን፤ በይሁዳ አይሁድ፤ በኤቦር ዕብራውያን እንደተባሉ አንድም በዐሐይ ያመልኩ ነበርና ዮናናውያን ተብለዋል። ጥንተ ዮን ፤ኦን እንዲል። ከሰባቱ ዮናናውያን በኩሩ ኤፌሶን ነው። ከኤፌሶን አርጤምስ የምትባል መልከመልካም ሴት ተወለደች። ቆርኔሌዎስ የሚባል ሥራኛ አግብታ ዜዎስ ሚባል ልጅ ወለደች። እነሱን በሕይወት እያሉ ከሞቱም በኋላ ሰይጣን በምትሐት እንደተነሡ እንዳረጉ አድርጎ እያሳያቸው ሥዕላቸውን ስለው ምስላቸው ሠርተው የሚኖሩ ሆነዋል። ይህን ብቻ አይደለም ሰባቱን ከዋክብት ፤ዐሐይ ጨረቃን ሲያመልኩ ኖረዋል። ሰባቱ ከዋክብት ፡- አልሸምሽ፤ አልቀመር፤ መሪህ፤ መሸተሪህ፤ ዙሃል፤ አጣርድ ናቸው። በአጠቃላይ ዮናናውያን ከክርስቶስ ልደት አስቀድሞ ቅዱስ ዮሐንስ እስካስተማራቸው ድረስ በአምልኮ ጣኦት ይኖሩ ነበር ። ሐዋርያት ዓለምን በዕጣ ተካፍልው ለማስተማር በሄዱበት ጊዜ ለቅዱስ ዮሐንስ ምድረ ዕርዕ ደረሰችው ወደዚያ ለመሄድ ፈርቶ ሲያመነታ ቅስ ጴጥሮስ አጽናንቶት ሄዶ ወዲያው ሃይማኖታችሁን ልቀቁ አላላቸውም ። አስቀድሞ የሥነ ፍትረትን ነገር ይነግራቸዋል። አርጤምስ ዜውስ ማለት የዕለተ ዓርብ ፍጥረቶች ናቸው። ዐሐይ ጨረቃ፤ ከዋክብትም የዕለተ

ረብዕ ፍጥረቶች ናቸው ሁሉም ኃላፊያን ናቸው። ሰማዩን ምድሩን፣ ባሕሩን የብሉን የፈጠረ አምላክ ብሎ አያይዞ ጌታ ክፍንስ እስከ ዕርገት ያደረገውን ተአምራት የሠራውን ምግባር ትሩፋት ያስተማረውን ትምህርት (ወንጌል) ቢያስተምራቸው ከአምልኮተ ጣኦት ወደ አምልኮተ እግዚአብሔር፣ ከገቢረ ኃጢአት ወደ ገቢረ ጽድቅ ተመለሱ አመኑ ተጠመቁ። ትምህርት ካልደረሰበት ለማዳረስ በሚሄድበት በሰባቱ ከዋክብት አንጻር ሰባቱ መንፈሳውያን ከዋክብት ኤጲስ ቆጶሳትን ሾሞላቸው ሄዷል። አንጻኪያን አስተምሮ ወደ ሶርያ ፣ ሶርያን አስተምሮ ወደ አንጻኪያ ሲመላለስ በባህረ ሱላማያ ማእበል ሞገድ ተነሥቶበት መርከቡ ተሰብርቦት አርባ ቀን ተንከራተተ ከማዕበሉ ጽናት የተነሣ ውቅያኖስ እየተከፈተ ይታየው ነበር በዚህ ሁኔታ ሳለ የእኔ ማስተማር ፈቃድ እግዚአብሔር ባይሆን ነው ብሎ አመለከተ። የበለጠ የጥጦስ፣ የሐሳዊ መሲሕ፣ የምጽአት ፣ የመንግሥተ ሰማያት ነገር ተገልጾለት ጽፏል። ከዚያም ለሰባቱ ከዋክብት መንፈሳውያን ኤጲስቆጶሳት የጻፈውን ልኮላቸዋል።

ይህ መጽሐፍ ራእየ ዮሐንስ የተባለው ስለመጨረሻው ዘመን በመንፈስ ሆኖ ያያቸውን ራዕያት ስለያዘ ነው። በግሪክ ቋንቋ አፖካሊፒስ ተብሎ ይጠራል። በእኛ አጠራር አቡቀለምሲስ ማለት ነው። ትርጉሙ የተጋረደ ነገር ተገልጦ መታቱን ያመለክታል። የክፋትን መጋረጃ አስወግዶ የጽድቅን ዓለም ስለሚያሳይ ነው።

የዮሐንስ ራዕይ ከተጻፈበት ጊዜ ጀምሮ ለ276 ዘመን ያህል የነበረ ሲሆን በዲዮቅልጥያኖስና በመክስምያኖስ የመከራ ዘመን የዮሐንስ ራዕይም ጠፍቶ ነበር። ሠለስቱ ምዕትም ለቅዱሳት መጻሕፍት ርዕስ ሲሰጡ ባያገኙትም ለራእየ ዮሐንስ ርእስ ሰጥተዋል። ይህ ከሆነ ከ150 ዘመን በኋላ ንጉሡ አርቃድዮስና ንግሥቱ አውዶክስያ በቁስጥንጥንያ በነገሡ ጊዜ የነበረው ኤጲስ ቆጶስ ዮሐንስ አፈወርቅ ንግሥት አውዶክስያ መፍቀሪተ ንዋይ ገፋዲተ ነዳይ ሆኖ አንዲት ድሀ መበለት በመበደሏ ምክንያት ስላወገዛት በደሴተ አጥራክያ አጋዘችው በዚያ ጊዜ እንደ ልማዱ መጻሕፍትን ሲመለከት የዮሐንስ ራዕይን አግኝቶታል። እንደም ሌሎቹን መጻሕፍት ሲያገኝ ዮሐንስ ራዕይን አላገኘውም ነበር በጸሎት ንባቡ ከነትርጓሜው ተገልጾለት ጽፏል። በዚህም ሐዲስ ዳንኤል ተብሏል፣ ዳንኤል የናቡከደነጾር ሕልም ከነትርጓሜው ተገልጾለት እንደናገረ የኋላ ሰዎች ለዮሐንስ አፈወርቅ አርአስት ሰጥተዋል፤ ዮሐንስ አፈወርቅ ለዮሐንስ አርአስት ሰጥቷል። ጳሊስ ሊቅ መጥራ መዲና ማለት ነው። የመዲናይቱ የቁስጥንጥንያ ሊቀ ጳጳስ በስደት ጊዜ ያገኘው ዮሐንስ ወንጌላዊ ያየው ራዕይ የህ ነው።

ጸሐፊው

የዮሐንስ ራዕይ ጸሐፊ 4ኛው ወንጌል የጻፈው ዮሐንስ ወንጌላዊ ነው። ለዚህም ሁለት ዓይነት መረጃዎች አሉ፤ እነሱም ፦

1. ዮሐንስ የመጽሐፉ ባለቤት ሆኖ በራሱ በዮሐንስ ራዕይ ውስጥ አራት ጊዜ ያህል ጠቅሷል። /1:1-2፣1:5፣1:9፣22:8
2. ዮሐንስ ወንጌሉ ውስጥ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን የእግዚአብሔር በግ እና ይግዚአብሔር ቃል ብሎ ጠርቶታል። ዮሐ. (1:1፣14. 1:19) በራዕዩ ዮሐንስም ኢየሱስ ክርስቶስን የእግዚአብሔር ቃል ብሎ ጠርቶታል። (5:6-12:10 17፣14:1፣19:13) ወንጌሉና ራዕዩ በዚህ አገላለጽ መመሳሰላቸው ራዕዩ ዮሐንስን የጻፈው 4ኛውን ወንጌል ወንጌል የጻፈው ዮሐንስ ወንጌላዊ መሆኑን ያስረዳል።

የተጻፈበት ቦታና ዘመን

ራዕዩ ዮሐንስ የተጻፈበት ቦታ በደሴተ ፍጥም ነው። ራዕዩን ያየውም በዚህ ቦታ እንደነበር በግልጽ ተነግሯል። (1:9) ፍጥም ከኤፌሶን በስተ ደቡብ ምዕራብ በኤጅያን ባሕር ውስጥ የምትገኝ ትንሽ ደሴት ነች። ይህ፤ ቦታ በሮማ መንግሥት ላይ ያመፁ ሰዎች የሚታሠሩባት ደረቅና ድንጋያማ የሆነች ምድረ በዳ ቦታ ናት። ዮሐንስም ከ81-96 ዓ.ም በነገሠው በድምጥያኖስ (በደሚታያን) ዘመን ንጉሱ እንዲሰግድለት በኤፌሶን ያቆመውን ምስል በመቃወሙ በዚህች ደሴት እንደታሠረ የቤተ ክርስቲያን ታሪክ ያስረዳል። ስለዚህ ራዕዩ የተጻፈበት ዘመን 96 ዓ.ም ገደማ እንደሆነ ሊቃውንት ያስረዳሉ።

ሰባት ቁጥር በራዕዩ ዮሐንስ

በዮሐንስ ራዕይ ተደጋግመው ነገሮች አንዱ ሰባት ቁጥር ነው።

- ሰባቱ አብያተ ክርስቲያናት ራዕ.1:4 እነዚህ አብያተ ክርስቲያናት በ7ቱ መቅረቦች ተመስለዋል።
- ሰባቱ መንፈሶች አንዳንድ ሊቃውንት ሰባቱ ሊቃነ መላእክት ናቸው ሲሉ ሌሎች ደግሞ የመንፈስ ቅዱስ ፍጹም የሆነሀብት/ ሥራ/ የሚያመለክት ነው ብለው ተርጉመውታል።
- ሰባቱ የእሳት መብራቶች የሰባቱ ምስጢራት ቤተ ክርስቲያን ምሳሌዎች ናቸው። (ራዕ 5:1)

- ሰባቱ ቀንዶች (ራዕ.5:6) የኦህንስ በዙፋኑ ላይ ያየው በግ ሰባት ቀንዶች ነበሩት። ቀንድ የጋይል ሥልጣን ምሳሌ ነው።
- ሰባት ዓይኖች (5:6)ኢየሱስ ክርስቶስ ማዕምረ ኩሉ ማእምረ ገብዓት መሆኑን ያመለክታል።
- ሰባት ሺ ሰማዕታት (11:13) በሐሳዊ መሲሕ የሚገደሉትን ሰማዕታት በፍጹም ቆጥሮ ነው።
- ሰባት ራሶች (12:3) አውሬው ሰባት ራሶች ሉት መሆኑ ከዚያ በፊት ታይቶ የማያውቅ ፍጹም አስቃቂ መከራ በቤተ ክርስቲያን መምጣቱን መናገር ነው።
- ሰባት ተራሮች (ራዕ.17:9) አመንገዝራዋ ባቢሉን የተቀመጠችባቸው ተራሮች ሰባት ናቸው።

የኦህንስ ራዕይ አጠቃላይ ይዘት

የኦህንስ ራዕይ አጠቃላይ ይዘት ትንቢት ነው። ነገር ግን በትንቢት ውስጥ ለሃማናትና ለምግባር እንዲሁም ለሥርዓተ ቤተ ክርስቲያን ጠቃሚ የሆኑ ትምህርቶች ይገኙበታል። የያዛቸው ትንቢቶች በኦህንስ ዘመን ስላለውና ወደፊት ስለሚሆነው ነገር የሚገልጡ ናቸው። ትንቢቶቹም ለኦህንስ የተገለጡት በራዕይ ነው፤ ራዕዩም በምሳሌያዊ ነገሮች የታየ ራዕይ ነው።

ምዕራፍ አንድ

(1). ራዕዩ ለዮሐንስ ዘከመ ርእዮ ለእግዚእ ኢየሱስ ክርስቶስ

-ኢየሱስ ክርስቶስን እንዳየው መጠን ያየው ራዕይ አንድም ዮሐንስ ወንጌላዊ ኢየሱስ ክርስቶስን እንዳየው ዮሐንስ አፈወርቅ ያየው ራዕይ ይህ ነው።

-ዮሐንስ ለእግብርቲሁ ለወደዱት (ለደቀመዛሙርቱ) ያስተምራቸው ዘንድ እግዚአብሔር የገለጸለት ራዕይ ይህ ነው።

(2). ኢየሱስ ክርስቶስ የመሰከረውን የጻፈ እምቅድመ ይትወለድ አብርሃም ሀሎኩ እነ (አብርሃም ሳይፈጠር ነበርኩ) ብሏል ብሎ የኢየሱስ ክርስቶስ የህልውናውን፣ የጌትነቱን የቅድሞናውን ነገር የመሰከረ ቀዳሚሁ ቃል ብሎ። አንድም የወንጌልን ነገር የመሰከረ የኢየሱስ ክርስቶስ የምስክሩንም ነገር ጻፈ ዮሐንስ መጥምቅ የመሰከረውን (ማለት ነው) ዮሐንስ ለማዕታ ብሎ በእንቲአሁ ክልሐ ወይቤ ነዋ በግዑ ብሎ። ስላየውም ነገር የመሰከረ ምን አይቷል ቢሎ ከጎኑ ትኩስ ደም ጥሩ ውሃ ሲፈስ አይቷል።

(3). ውብዑዕ ውኦቱ ዘያነብዖ የሚደግመው ሰው ንዑድ ክቡር ነው፤ ድጋሙን የሚሰማው፣ ምስጢሩን የሚያስተውለው ብዑዕ ነው። ከጠፋ የተገኘበት ዋጋ የሚያስጥበት ዘመነ ቅርብ ነውና ከጠፋ የተገኘበት 150 ዕሜት የሚያስጥበት እንደ ዐቃቤ ሰዓት ዐበጦ

(4). ዘጸሐፈ ዘጸሓፍኩ ሲል ነው በእስያ በሰባቱ አህጉር ላሉ ምእመናን የጻፉኩት ራዕይ ይህ ነው

(7). ናሁ ይመጽእ በደመና ሰማይ በበጎዎች መምህራን አድሮ ክፉዎቹን ለመዝለፍ ለመንቀፍ ይመጣል በኢልያስ አድሮ አክላብን በዮሐንስ አድሮ ሄሮድስን እንደዘለፈ ደመና አላቸው በጎዎችን መምህራን ደመና ከውቅያኖስ ዝናም ቋጥሮ ወጥቶ እየዞረ እያዘነመ ለብዙ አዝርዕት አትክልት ይጠቅማል እነሱም ዘረው አስተምረው ያልተመሰለውን መስለው የተመሰለውን ተርጉመው ብዙ ምእመናንን ይጠቅማሉና። አንድም በባሕርይ ክብሩ ይመሰላል የምጽአት፣ የዕርገትና የታቦር ደመና የባሕርይ ክብሩ ነውና። አንድም በሥጋ ማርያም በክበበ ትስብእት ይመጣል። ፍጥረት ሁሉ በርእይ ታየዋለች ጎኑን የወጉትም ያዩታል።

(8). እነ ውሳኔ አልፋ ወእ አልፋ እ እኔ ነኝ እ አብ፣ ል ወልድ፣ ፍ መንፈስ ቅዱስ እ እንድነት ፤ እንድነት ሦስትነት ገንዘቤ የሚሆን። እንድም ቀዳማዊ ደጋራዊ የምሆን እኔ ነኝ።

(9). በልጅነት ወንድማችሁ የምሆን ታግሣችሁ በምትቀበሉት መከራ ተባባሪያችሁ የምሆን እኔ የሐንስ ፍጥሞ በምትባል ደሴት ላለሁ ፍጥሞ ማለት መካነ ሣህል መካነ ራዕይ ማለት ነው።

(10). እሐድ በሚባል ቀን መንፈስ ቅዱስ አደረብኝ ማለት ሥራ አሠራሩ ሲል ነው። እንድም በዕለት አሐዱ ከዕለታት በአንድ ቀን መንፈስ ቅዱስ አደረብኝ። ከወደ ጎሳዬ እንደ ነጋሪት ያለ ቃል ሰማሁ ቀርን አለ። ነጋሪት ፈጥኖ ፈጥኖ ይመታል፤ ራዕዩ ፈጥኖ ፈጥኖ ይሰማዋልና እንድም ነጋሪት የራቀውን ያቀርባል የቀረበውን ያርቃል፤ ራዕዩም የቀረበውን አርቆ የራቀውን አቅርቦ ያሳየዋልና። እንድም ነጋሪት ከሩቅ ይሰማል ራዕዩም ጽንፍ እስከ ጽንፍ ደርሷልና።

(11). የምታየውን የምትሰማውን በዚህ መጽሐፍ ጻፍ አለኝ ያን ጊዜ ተጽፎ አይደለም በጎላ ስሙ መጽሐፍ ብሎታል ምን አይታል ምን ሰምቷል ቢሉ ከወደፊቱ ብርሃን አይታል ከወደጎላው ቃል ሰምቷል ቢሉ ፡ ጽፈሕ በእስያ ባሉ ሰባቱ አህጉር ላሉ ምእመናን ሰደድ (ላክ) አለኝ።

- ✓ ኤፌሶን
- ✓ ሴሜርኔስ
- ✓ ትያጥሮን
- ✓ ሰርዴስ
- ✓ ፊልድልፍያ
- ✓ ሎዶቅያ

እስያ ከታናሽ እስያ አውራጃዎች አንዷ ስትሆን እነዚህ ከላይ የተዘረዘሩት ሰባቱ ከተሞች ደግሞ በውስጧ ይገኙ ነበር። የሐንስ ከእነዚህ ከተሞች ውስጥ በኤፌሶን ለረጅም ጊዜ ተቀምጦ ላለ ሰባቱንም አብያተ ክርስቲያናት ያውቃቸው እንደነበር ከጻፈላቸው መልእክታት ይዘት እንገነዘባለን። የሐንስ የሚያየውን በመጽሐፍ ጽፎ ለእነዚህ አብያተ ክርስቲያናት እንዲልክ ታገዘ ነበር። /1:10-11/ ስለዚህ በመግቢያው ላይ የሐንስ በእስያ ላሉት ለሰባቱ አብያተ ክርስቲያናት ይላል /1:5

1. የኤፌሶን ቤተ ክርስቲያን፡- ኤፌሶን ማለት «መፈለግ» ማለት ነው። ተደጋግሞ እንደተገለጠው ኤፌሶን የእስያ ዋና ከተማ ስትሆን የምትገኘውም በኢጅያን ባሕር ዳር ነበር።

ጉዳሱ ጳውሎስ በዚህች ከተማ በመጀመሪያ አቂና ጽርስትላን አስተምጦ በእርሱ ወንጌል እንዲሰበክ ካደረገ በኋላ ቀጥሎም ራሱ መጥቶ ለሦስት ዓመት ያህል እንደሰበከ የሐዋርያት ሥራ ያስረዳል። /18:18-28፤ 20:31 የሐዋርያት ሥራ 19:10 በዚህ ጊዜ ውስጥ በእስያ ሁሉ ወንጌል እንደተዳረሰ ስለሚገልጽ ሰባቱ አብያተ ክርስቲያናት የተመሠረቱት በዚያ ጊዜ እንደሆነ ሊቃውንት ይናገራሉ። ጳውሎስ ጢሞቴዎስን በኤፌሶን ሹሞት ነበር 1ጢሞ.1:4። ዮሐንስም እስከ ሕይወቱ መጨረሻ አካባቢ ወንጌልን የሰበከው በኤፌሶን እንደነበር የቤተ ክርስቲያን ታሪክ ያስረዳል።

2. የሰሜርኔስ ቤተ ክርስቲያን፡- ሰሜርኔስ ማለት «በርቤ» ማለት ነው። ከኤፌሶን በስተሰሜን 65 ኪ.ሜ ገደማ ርቃ የምትገኝ ከተማ ናት። በባሕሩ ዳር የምትገኝ ወደብም ነበረች። የሮም መንግሥት ታማኝ ደጋፊ ነበረች። በጢባርዮስ ቄሣር ዘመን በክፍተኛ የመሬት መንቀጥቀጥ ይከሰትባት ነበር። ነገር ግን እንደገና ጴጥሎስ በተባለው ተራራ ላይ ተሠርታለች።

3. የጴርጋሞን ቤተክርስቲያን፡- ጴርጋሞን ማለት «ጋብቻ» ማለት ነው። ይህ፤ ከተማ ከሰሜርኔስ በስተሰሜን 6 ኪ.ሜ ርቃ የምትገኝ ከተማ ናት። ወደ 14.000 የሚደርስ ሕዝብ ይኖርባት ነበር። በውስጥ ወደ 200.000 ያህል የሚሆኑ መጻሕፍትን የያዘ ትልቅ ቤተ መጻሕፍት እንደነበረባት ይነገራል። በከተማይቱ አሕዛብን ያመልኩ የነበረው ንጉሡን ነበር። በከተማይቱ መካከል ሥራው አስደናቂ የሆነ ትልቅ ቤተ ጣዖትና መሠዊያ ነበር። የጣዖታቸው ምልክትም የእባብ ምስል ነበር። በዚህ ምክንያት ጴርጋሞን በዚያ ዘመን የእስያ ዋና ከተማ የነበረች ስትሆን ዛሬ ግን ከተማይቱ በነበረችበት ቦታ ምንም ነገር የለም።

4. የትያፕሮን ቤተ ክርስቲያን፡- ትያፕሮን ማለት የዘወትር መሥዋዕት ማለት ነው። በጴርጋሞን በደቡባዊ ምሥራቅ በኩል 100 ኪ.ሜ ገደማ ርቃ የምትገኝ እና ብዙ የንግድ ሥራ የተስፋፋባት ከተማ ነበረች። በተለይም በሐር ንግድ ትታወቃለች። በፊልጵስዮስ በጳውሎስ ስብከት ያመነች ልድያ የተባለችው የትያፕሮን ሴት እንኳ ሐር ሻጭ እንደነበረች ተገልጧል የሐዋ ሥራ.16:14 ከዚህም ሌላ ልብስ በማቅለም ሥራ የታወቀች ከተማ ነበረች በተለይም በቀይና በሐምራዊ ቀለማት ልብሶችን ታቀልም ነበር። በአሁን ጊዜ በዚያ ቦታ ያለችው ከተማ አከላር የምትባል ትልቅ ከተማ ናት።

5. የሰርዴስ ቤተክርስቲያን፡- ሰርዴስ ማለት «ማምለጥ» ማለት ነው። ይህች ከተማ ከትያፕሮን በደቡብ ምሥራቅ 50 ኪ.ሜ ገደማ ርቃ ትገኛለች። በጣም ዝነኛና ሀብታም ከተማ ነበረች

የከተማዋ ትጥር የተገነባው በከፍተኛ ተራራዎች ላይ ስለነበር በዚህ ምክንያት የሰርዴስ ሰዎች ማንም አይደፍረንም በማለት በከተማዋ መልክአ ምድራዊ አቀማመጥ ይመኩ ነበር። ይሁን እንጂ በአሁኑ ጊዜ በዚያ ሥፍራ ክፍርስራሽ በቀር ምንም ነገር የለም።

6. የፊልድልፍያ ቤተ ክርስቲያን፡- ፊልድልፍያ ማለት «የወንድማማች ፍቅር ማለት ነው። የልድያ ሁለተኛይቱ ከተማ ነበረች። ከተማይቱን የቆረቆራት ንጉሥ ለሚወደው ወንድሙ መታሰቢያ እንድትሆን ስላደረጋት፤ ፊልድፍያ ብሎ ሊሰይማት ችሏል። ከሰርዴስ በስተደቡብ ምሥራቅ 40 ኪ.ሜ ርቃ የምትገኝ ከተማ ናት። ፊልድፍያ የተመሠረተችው በተራራዎች መካከል ባለ ሽለቆ ውስጥ ነበር። እንደገና የተሠራች ብትሆንም በ17 ዓ.ም በመሬት መንቀጥቀጥ ፈርሳ ነበር። በአሁኑ ጊዜ ይህኛ ከተማ አላሳሕር ተብላ ትጠራለች።

7. የሎዶቅያ ቤተክርስቲያን፡- ሎዶቅያ ማለት የሰዎች አገዛዝ ማለት ነው። የፍርግያ ክፍለ ሀገር ዋና ከተማ ነበረች። ከኤፌሶን በስተምሥራቅ 60 ኪ.ሜ. ያህል ርቃ ትገኝ ነበር። ሰፊ ቦታ ይዛ የነበረች ከተማ ናት። በውስጥዋ ከ20 እስከ 30 ሺሕ ተመልካቶችን የሚይዝ የቲያትር ስፍራ እንደነበራት የታሪክ አዋቂዎች ይናገራሉ። ነገር ግን በእንድ ወቅት በመሬት መንቀጥቀጥ ፈርሳ እንደገና ሠርተዋት ነበር። በከተማይቱ ውስጥ በድንጋይ ቧንቧ የሚፈስ ለብ ያለ ውኃ ነበር። ከዚህም ሌላ የሱፍ ልብሶች የሚመረትበት የዐይን ኩል የሚዘጋጅባት ሀብታም ከተማ ነበረች። በአሁኑ ጊዜ የጥንቷ ከተማ ክፍርስራሽ በቀር በቦታዋ የሚታይ ነገር የለም። ነገር ግን ዶሊዝሊ የምትባል ከተማ በቦታው አጠገብ ትገኛለች። የሎዶቅያ ቤተ ክርስቲያን ጳውሎስ ያውቃት ነበር ቆላ.2፡1። በሎዶቅያ ውስጥ ንምፋን በተባለ ሰው ቤት ቤተ ክርስቲያን ነበረች። ቁላ.4፡15። የቆላስይስ መልእክት በሎዶቅያ ቤተክርስቲያንም እንድትነበብ ጳውሎስ አገዛዘለ። ሎዶቅያ 13 ማይል ወይም 20 ኪ.ሜ ወደ ምዕራብ ርቃ ትገኛለች። ጳውሎስ በእነዚህ ሁለት የተቀራረቡ ከተሞች ላሉ አብያተ ክርስቲያናት ትልቅ መጋደል ነበረው ቆላ. 2፡1። ከእንደኛው የሮም አስራቱ በኋላም በሎዶቅያ ተገኝቶ አስተምሮ እንደነበር ታሪኮች ይናገራሉ።

አንድም ከነገረ ሥጋዊ አንጻር ሲተረጎም ኤፌሶን ማለት አፈ. ሳን ማለት ነው፤ አፈ.ሳንም ማለት ቃለ አብ ማለት ነው። በእሱ ላመነ። ሴሜርኔስ ማለት ዘሠምረ ይኩን ሰብአ ማለት ነው በእሱ ላመነ. ጴርጋሞን ማለት ዘሉብሰ ሥጋማለት ነው። (ጥቅ) ብእሲ ዘይሉብስ ጠብዶነ እንዲል። በእሱ ላመነ. ፊልድልፍልያ መፍቀ ማለት ነው በእሱ ላመነ. ትያጥሮን ማለት ቅውም ማለት ነውበእሱ አምነው ላሉ። ሰርዴስ ማለት ዘትስልስት ወዘተዋሕዶ ማለት ነው። በእሱ አምነው ላሉ። ሎዶቅያ ማለት ቃል ቀዳማዊ ማለት ነው። በእሱ አምነው ላሉ። ጽፈሕ ስደድ አለኝ።

(12) ሰባት የወርቅ ፋና እየሁ ወርቁና ፋናው እንደ ሰምና ፈትል ተጣምቶ ሲነድ ያየዋል። ፈትሉ የሰውነታቸው፣ ወርቁ የንጽሕናቸው፣ እሳቱ የመከራቸው ብርሃኑ የጸጋቸው ምሳሌ ነው ተዋሕዷቸዋል።

(13) በሰባቱም የወርቅ ፋና መካከል ወልደ እንሰ እመሕያው ተቀምጧል እለ ተዋሕዷል። ወየሰብስ ልብስ ጳዴር እንደ ንጉሠ ነገሥትነቱ አርዕድ አንቀጥቅጥ የሚባል ልብስ መንግሥት ለብሏል። የወረወቅ አፋ ታጥቋል። ትእምርተ ኃይል ነው አንድም እንደ ሊቀ ካህንነቱ ሞሉጣ ለብሏል። የወርቅ ዝና ታጥቋል ማለት ትምርተ ተልዕኮ ነው። አንድም ሥጋን ተዋሕዷል። ጽንዕ ተዋሕዶንገዝብ አድርጓል። (14) ራስ ቅሉ ነጭ ነው ጽርየተ ባሕርዩን መናገር ነው። ጠጉሩም እንደ ነጭ ግምጃ ነው እንደ ግምጃ ነጭ ነው። ብሉየ መዋዕልነቱን መናገር (15) ዐይኖቹ እንደ ነደ እሳት ነው እግሮቹም በእሳት እንዳፈሉት እንደ ደጋ ብረት ናቸው። ትእምርተ በቀል ትእምርተ መዓት ነው። አንድም አእይነቲሁ ነቢያት ናቸው አእይነት አላቸው ምስጢር ያያሉና። እገሪሁ ሐዋርያት ናቸው ሐሩ ወመሐሩ ብሏቸዋልና። አንድም አእይነቲሁ ቀሳውስት ናቸው ምስጢር ያያሉና እገሪሁ ዲያቆናት ናቸው በተልእኮ ይኖራሉና። (16) ፊቱ በቀትር ጊዜ በግድ እንደሚታይ ዐሐይ ነው። በክበቡ አብ፣ በብርሃኑ ወልድ፣ በመቀቱ መንፈስ ቅዱስ (20) በቀኝ እጁ ተይዘው ያየሃቸው የሰባቱ ከዋክብት፣ የሰባቱ የወርቅ መቅረዝ/ፋና ትርጓሜያቸው ይህ ነው። ሰባቱ ከዋክብት በሰባቱ አህጉር ባሉ ምእመናን ላይ የተሾሙ ሰባቱ መንፈሳውያን ከዋክብት ኤጲስ ቆጶሳት ናቸው። ሰባቱም የወርቅ መቅረዝ በሰባቱ አህጉር ያሉ ሰባቱ ምእመናን ናቸው።

ምዕራፍ ሁለት

ወፊኑ ለአብያተ ክርስቲያናት ለብሉቱ (1:11) ብሎ ነበርና እነዚህን ይዘረዝራል

መልአክ ኤፌሶን ስሙ የሐንስ ሁለተኛ ስሙ ደማትሬ ይባላል። ለሱ ጸፍለት አለኝ። እኔዚህ ኩሉ ሁሉን ፈጥሮ የሚገዛ እሱ እንዲህ አለኝ ብለህ ። ሰባቱን ከዋክብተት በእጁ ያጸና እንድም ሰባቱን መንፈሳውያን ኤጲስ ቆጶሳትን በሥልጣኑ ያጸና። በሰባቱ የወርቅ መቅረገ/ፋና መካከል የሚሄድ ከዚያ ይነብር አለ ከዚህ የሐውር አለ እንደምን ነው ቢሉ ኃጢአት ሲሠሩ ይለያቸዋልና የሐውር አለ ጽድቅ ሲሠሩ ያድርባቸዋልና ይነብር አለ።

(2) ሥራህን ድካምህን፤ መከራውን መታገሥህን አውቃለሁ። ሳይሆኑ ሐዋርያት ነን የሚሉትንም መታገሥ፤ ዝም ማለት እንዳቻልህ አውቃለሁ።

(3) በስሜ ስላመንክ ስሜን ስላስተማርክ በስሜ ስለተጠራህ መከራውን ታግሠህ ተቀብለሃል፤ መከራውን አልሰለችህም።

(4) ነገር ግን የምነቅፍብህ አለኝ በዚህ አልነቅፍህም በሌላው እነቅፍሃለሁ ማለቱ ነው። የቀደመ ሥራህን (ፍቅርህን) ትተሃልና ሥራው ምንድን ነው ቢሉ አልታወቀም። እንድም ታውቋል። ምትዋት ነበረ የተወበት ምክንያት አልታወቀም።

(5) አስተውል ምጽዋቱን ለምን ተውክ ምጽዋት አያጸድቅም አሉህ ገበሬ ከእርባተ ዐሐይ በፊት ሥራውን ይፈታልን እንደዚህስ ከሞት አስቀድመህ ምጽዋቱን ለምን ተውክ ማለት ነው። ተው ተመለስ ያለዚያ ግን (ባትመለስ) እንደ ቀድሞው ሥራህን ባትሠራ በመዓት መጥቼ ሕዝቡን ከኤፌሶን አጠፋቸዋለሁ። ሕዝቡ ቢጠፉ እሱ ምን ይጎዳልቢሉ ሕዝቡ ከጠፉ በማን ላይ ይሾማል። እንድም ሹመትህን ከማዕርን አዋርዳታለሁ። እንድም ነፍስህን ከሥጋህ አለያታለሁ።

(6) ይህን ግን ይዞሃል። የኒቆላውያንን ግብር እንደምጠላ አንተም ትጠላለህና። ኒቆላውያን ግብረ ሰዶም የሚሠሩ ናቸው። ጥምቀት በሠላሳ ዓመት ግዝረት ባርባ ዓመት የሚሉ የኒቆላዎስ ዘሀገረ እንጾኪያ ደቀ መዛሙርት ናቸው። ይህስ ቢሆን ሐዋርያት በዘመኑ ነበሩና ብዙ ድረስት በደረሱ ብዙ ተግሣጽ በጻፉ ነበር ብሎ ሌላ ስመ አበር ግብረ አበር

(7) ዘዐ ዕዝን ሰሚዐ ለይሰማዕ የኒቆላውያንን ግብር ድል የነሣ እንዳይጎዳ ድል ያልነሣ እንዲጎዳ ዕዝን ልቡና ያለው ያስተውል አንድም ፍቅረ ንዋን በፍቅረ ቢጽ ድል የነሣ እንዳይጎዳ ድል የነሣ እንዲጎዳ እዝን ልቡና ያለው ያስተውል።

ላለቃው ይህን ተናገረ ለሕዝቡ ምን ተናገረ ትላች እንደሆነ ላለቃው የተናገረው ለሕዝቡም ነው። አንድም ላለቃው የተናገረ ለሕዝቡም የኒቆላውያንን ግብር ድል የነሣ አንድም ፍቅረ ንዋይን በፍቅረ ቢጽ ድል ለነሣ በፈጣሪያ በገነት ካለ ዕዐ ሕይወት የበላ ዘንድ እስጠዋለሁ አለ ልጅነትን እስተዋለሁ አንድም ሥጋወደሙን እስጠዋለሁ። አንድም በፍቅሩ ተሠውራ ለች ፍቅሩን እስጠዋለሁ።

(8) መልአክ ሴሜርኔስ (ሰምርኔስ) ስሙ ሄሬኔዎስ ሁለተኛ ስሙ ኢያሳ ነው ለእሱ ጻፍለት አለች። ቀዳማዊ ደኃራዊ የሚሆን ሞቶ የተነሣ እሱ እንዲህ አለ ብለህ ጻፍለት አለች ብለህ ጻፍለት። (9) ንዴትህን አውቃለሁ፤ ከብዕለ ዓለም መቸገርህን አውቃለሁ ነገር ግን ባለ ጸጋ ነህ ምእመናን ሳይሆኑ ነን የሚሉትን በመንቀፍ ባለጸጋ ነህ አንድም ሕምመክ መከራህን ወኃጣይዕክ ከብእለ ኃጢአት መቸገርህን አውቃለሁ ባለጸጋ ነህ ሳይሆኑ ምእመናን ነን የሚሉትን በመንቀፍ አንድም መንቀፍህን አውቃለሁ ፡ የሰይጣን አሻክርት ናቸው እንጂ።

(10) ነገር ግን መከራ መቀበልን አትፍራ እነሆ ሰይጣን ከእናንተ ወገን እንድትጋዙ ያደርጋልና። መከራ የለብንም እንዳል መከራ መቀበልን አትፍራ አለ በእኔ ብቻ ነው እንዳል ሰይጣን ከእናንተ ወገን እንድትጋዙ ያደርጋል አለ የሺ ሞት ሰርግ ብሎ እንዳይዘለል (እንዳይዘናጋ) ተሐሙ ይላል አስር ቀን መከራ ትቀበል ዘንድ አለህና ይህ ሰው አስር ቀን ታሥሮ ሰንብቶ በሰማዕትነት ሙቷል። እስከ መሞት ድረስህ ጽና። መንግሥተ ሰማያትን አወርሳለሁና መንግሥተ ሰማያትን አክሊል አላት የብዕለ ሥጋ ፍጻሜው ዘውድ እንደሆነን ብለ ፍጻሜው መንግስተ ሰማያት ናትና። (11) ክህደትን በሃይማኖት ፍርሐትን በጥብዓት ድል የነሣ እንዳይጎዳ ድል ያልነሣ እንዲጎዳ እዝን ልቡና ያለው ያስተውል።

(12) መልአክ ጴርጋሞን ስሙ ጋይስ ሁለተኛ ስሙ ጠብዶን ለሱ ጻፍለት አለች። ሁለት ልሳን ሰይፍ ያለው እሱ እንዲህ አለ ንዑና ሁሩ በቃሉ የሚናገር እሱ እደ ሥጋህን ለጸሎት እደ ቃልህን ለትምህርት ያኖርክባቸው ሰዎች የሰይታን ማደሪያ እንደሆኑ አውቃለሁ። አምልኮቱን አጽንተህ ይዘሃል። ሃይማኖቱን አለወጥክም ሰይጣን ያደረባቸው ሰዎች ወዳጄ ምእመኑን በገደለበት ወራት ሰይጣንም ተበረታቶበት በነበረ ወራት አልካድክም የዚህ ሰው ስሙ ስምአን፤

ጥጥሩ ምናልባት መስም እንቁጣጠር ይባላል ። (14) ነገር ግን የምንቅርብህ አለኝ የባላት የመምህራ
የበለጸገውን ግብር የያዙ አሉና። በለጻም የተደመ በለጻም ነው። እንደም ሌላ ስመ አበር ግብረ
አበር ነው። እንደም ቤተ አይሁድ ናቸው በለክም ለጣኦት ስገዱ መሠዋዕተ ጣኦቱን ብሉ ይል
እንደነበር ቤተ አይሁድም ሕገ ኦሪትን ብሉ ይላሉ። ለጣኦት የተሠዋውን መሥዋእት ይበሉ
ዘንድ ለጣኦቱ ይሰግዱ ዘንድ ለአስራኤል ልጆች ክህደትን የሚያስተምሩ አሉና። ዘኁ 31:16፤
ይሁዳ 11.

ምዕራፍ ሁለት

ጌታችን በቃና ያደረገው የመጀመሪያ ተአምር

ወዘመ ሣልስት ዕለት ከብካብ ኮነ በቃና ዘገሊላ

የገሊላ ክፍል በምትሆን በቃና በሦስተኛው ቀን ሠርግ ተደረገ። ጌታ ማክለኛ ተጠምቆ ዕለቱን ሄደ። አርባው ቀን ቅዳሜ ይፈጸማል። እሑድ ገብቶ ያድራል። ዐርባውን ቀን እንደ አንድ አድርጎ እሑድን ለዐርባው ቀን ሳኒታ አለው። በማቴዎስ 4 ያ አምስቱን ዘመን እንደ አንድ አድርጎ ወበውእቱ መዋዕል እንዳለ።

እመቤታችን ከሠርግ ቤት ነበረች ቤተ ዘመድ ናትና አንድም ደግ ናትና ተጠርታ ገታን ጠሩት። እናት ጠርቶ ልጅን መተው ሥርዓት አይደለምና። ደቀ መዛሙርቱንም ጠሯቸው መምህር ጠርቶ ደቀ መዛሙር መተው ሥርዓት አይደለምና። ጠጁ ባለቀባቸው ጊዜ ወይንኬ አልቦሙ እመቤታችን ጠጅ እኮ አልቆባቸዋል አለችው። ይህ የእመቤታችንን አማላጅነት ያመለክታል። እሱ የማያውቅ ሆኖ አይደለም ኩሎ ዘይቤለክሙ ግበሩ ለማለት ነው እንጂ። አንቺ ሴት ካንቺ ጋር ምን አለኝ ሴት ማለት ሥጋሽ ከሥጋዬ፣ አጥንትሽ ከአጥንቴ ማለት ነው።(ዘፍ.2:3) አንድም ሴት ማለት ምትክ ማት ነው።(ዘፍ.2:--) ጌታችን እመቤታችንን በዮሐንስ ወንጌል ብቻ ሁለት ቦታ አንቺ ሴት ብሏታል። ቅዱስ ጳውሎስም ወዘመ በጽሐ እግዚአብሔር ፈነወ ወልዶ ወተወልደ እምብእሲት ቀጠሮው በደረሰ ጊዜ ከሴት ተወለደ።(ገላ 4:4) በማለት ገልጧታል። እመቤታችን ከሐናና ከኢያቄም የተወለደች፣ ከሰው የተገኘች እንጂ ኃይል አርያማዊት አለመሆኗን መረዳት ወሳኝ በመሆኑ ነው። ካንቺ ጋር ምን አለኝ ማለት እመቤታችንን ለመንቀፍ ሳይሆን አድርግ ያልሽንን ላለማድረግ ካንቺ ጋር ምን ጠብ አለኝ ማለት ነው። አንድም በአምላክነቱ አገብሮ፣ ተአዝዞ/ መገደድ፣ መታዘዝ/ የሌለበት መሆኑን ለማጠየቅ ነው። ጊዜየ አልደረሰም። ሥረውን የሚሠራበት ጊዜ አለውና አንድም ጠጁ ፈጽሞ አላለቀም ነበርና ያለውንም አበርክቶት ቢሆን ተአምራቱ ባለተደነቀም ነበር። አንድም ይሁዳ ወጥቶ ነበርና ይሁዳ ሳይኖር ተአምራቱን አድርጎት ቢሆን ከሞቱ የገባሁት ከተአምራቱ ስለለየኝ ነው ብሎ ምክንያት በሆነው ነበር።

እመቤታችን የዘዛችሁን ሁሉ አድርጉ አለቻቸው። ውሃውን ወይን እንደሚያደርገው ታውቅ ነበርና። ከዚያ 6 የደንጊያ ጋኖች ነበሩ። ሁለት፣ ሁለት ሦስት፣ ሦስት ማድጋ ይይዛሉ። 3ቱ ሁለት ሁለት (6) 3ቱ ሦስት ሦስት(9) ይይዛሉ 15 ይሆናል። አንድም ስድስቱ በቃናናሽ

ሦስት! ሦስት ይይዛሉ (3*6) 18 ይሆናል። አንድም ስድስቱ በታላላቅ ሁለት! ሁለት ይይዛሉ 12 ይሆናል።

ቀድታችሁ ወስዳችሁ ለአሳዳሪው ስጡት አላቸው። ተአምራትስ ያደርጋል ነገር ግን አስተዳደር አያውቅም እንዳይሉት አንድም ሁሉ ጠጥቶ ለክሯል ጣዕም አያውቅም እርሱ ግን ያውቃል ብሎ አሳዳሪው ቀምሶ አደነቀ። ካመጡበት ግን አላወቀም እነሱ ግን ጠጅ የሆነውን ውሃ ያውቃሉ የገሊላ ክፍል በምትሆን በቃና ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የደረገው የተአምራቱ መጀመሪያ ይህ ነው ሦስት ዓመት ከ3 ወር ከሚያደርገው ተአምራት የሚቀድም አንድም ደገኛ/ታላቁ/ ተአምራት ይህ ነው። ተአምራቱንም ያደረገው በሀልዮ ነው።

አንድም በሦስተኛው ቀን ሠርግ ተደረገ ማለት በሦስተኛው ክፍለ ዘመን ሥጋዊ ተደረገ። እናቱ ማለት የባሕርይ ጥበቡ ከሥጋዊ አስቀድሞ ነበረች ስቴ ሕይወት ስቴ መድኃኒት ባለቀባቸው ጊዜ የባሕርይ ጥበቡ ተሰቅዶ ስቴ ሕይወት ስቴ መድኃኒት ልሁንላቸው አሰኝቸው። ነገር ግን የምስቀልበት ጊዜ አልደረሰም ጌታ የሚሰቀል በአራተኛው ፋሲካ ነውና።

ስድስት የደንጊያ ጋኖች በ6ኛው ሺ የነበረ ሰው ሁሉ አእምሮው እንደ ደንጊያ መፍላቱን መናገር ነው። የመጀመሪያው ወይን የኦሪት፣ ጠጅ የሆነው ውሃ/2ኛው ወይን/ የወንጌል ምሳሌ ነው።

አንጽሐተ ቤተመቅደስ

አይሁድ ፋሲካን የሚያከብሩበት ቀን ደረሰ መጀመሪያ ፋሲካ ነው ጌታ የሚሰቀለው በአራተኛው ፋሲካ ነውና። ዮሐንስ ፋሲካውን ጠንቅቆ ይጽፋል። ጌታችን ወደ ኢየሩሳሌም ወጣ። በመቅደስ ላም፣ በግ፣ ርግብ፣ የሚሸጡትን አገኘ ቤተ መቅደሱን ገበያ አድርገውት አገኘ። በጅራፍ ላሙን በጉን ሁሉ ከምኩራብ አስወጣ ማለት ገበያውን ፈታ። የለዋጮቹን ገንዘባቸውን በተነባቸው። ርግብ የሚሸጡትንም ወንበራቸውን ገለበጠባቸው በአባቴ ቤት ገበያ አታድርጉ። ደቀመዛሙርቱም የቤትህ ቅናት አቃጠለኝ የሚል ጽሑፍ እንዳለ አለቡ። ገበያ መፍታት ማን ሥልጣን ሰጠህ አሉት። ጌታችንም ይህን ቤተመቅደስ አፍርሱት በሦስተኛው ቀን አንጸዋለሁ አላቸው። አይሁድም ይህ ቤተመቅደስ በ46 ዓመት ተሠርቶ ነበር። አንተ ግን በሦስተኛው ቀን አንጸዋለሁ አልክ።

እሱ ግን መቅደስ ስለሚባል ሰውነቱ እንዲህ አላቸው መቅደስ ስለሚባል ሰውነቱ እንደሆነ ዐወቁ።

አንድም ጌታ ወደ ኢየሩሳሌም ወጥቶ ተሰቀለ መሥዋዕተ ኦሪትን፣ ሥርዓተ ኦሪትን በሥልጣን ክህነትተክቶ አሳለፈ። በአባቴ ቤት መሥዋዕተ ኦሪት አትሠዉ። ይህን ቤተመቅደስ አፍርሱት በሦስተኛው ቀን አንጸዋለሁ ማለት በመስቀል ተሰቅዶ ሞቼ በሦስተኛው ቀን እነሣለሁ ሲል ነው።

ምዕራፍ ሦስት

ጌታና ኒቆዲሞስ

ካመነት ከፈረሳውያን ወገን ከብዙዎቹ አንዱ ኒቆዲሞስ የሚባል የአይሁድ አለቃ ነበር አለቅነቱ፡- በትምህርት፣ በሹመት፣ በሀብት/በባለ ጸግነት ነው። አስቀድሞ በሌሊት ወደ ጌታ የመጣ ማለት ከግንዛቤ አስቀድሞ የመጣ አንድም በመዓልት ከሚመጡት አስቀድሞ የመጣ አንድም ከማመን አስቀድሞ አንድም ውዳሴ ከንቱ ሽቶ አንድም የሌሊት ልብ ከት ነውና ትምህርት እንዲረዳው አንድም አይሁድን ስለፈራ በአጠቃላይ ከግላ ኦሪት እንዳልተላቀቀ በመንፈስ ቅዱስ እንዳልተማወቀ ያጠይቃል።

ከእግዚአብሔር ተልክህ ልታስተምር እንደመጣህ እናውቃለን ያለማመን አባባል ነው አንድም ከእግዚአብሔር አካል ዘእምአካል ባሕርይ ዘእምባሕርይ ተወልደህ ልታስተምር እንደመጣህ እናውቃለን። እግዚአብሔር በህልውናው ከእርሱ ጋር ካለህ በስተቀር

ዳግም ልደት

ጌታ ዳግመኛ ያልተወለደ ሃይማኖትን/መንግሥተ ሰማያትን አያውቃትም ብዬ በእውነት እነግራችኋለሁ። ኒቆዲሞስም ሰው ካደገ በኋላ ሁለተኛ መውለድ እንደምን ይቻላል አለው እንደገና ወደ አባቱ አብራክ ወደ እናቱ ማሳፀን መግባት ይቻለዋልን

ልደቱን ተናግሮ መወለጃውን አልተናገረም ነበርና ሁለተኛ ከአብራክ መንፈስ ቅዱስ ከማግፀን ዮርዳኖስ ካልተወለደ መንግሥተ ሰማያት መግባት አይቻለውም ብዬ እነግርሃለሁ አለው። እማይ ብሎ ወልድን፣ እመንፈስ ቅዱስ ብሎ መንፈስ ቅዱስን እግዚአብሔር ብሎ እግዚአብሔር አብን ጠቀሰው።

ከግዙፍ ሥጋ የተወለደ ግዙፍ ነው ከረቂቅ መንፈስ ቅዱስ የምትወለድ ነፍስ ረቂቅ ናትና። ነፋስ ወደወደደው ይነፍሳል ድምፁን ትሰማዋለህ የሚመጣበት የሚሄድበትን አታውቅም። ከመንፈስ ቅዱስ የሚወለዱት ልደት እንዲህ ነው። አንድም መንፈስ ረድኤት በወደደው ያድራል ትንቢት ሲያናገር ሱባኤ ሲያስቆጥር ትሰማዋለህ ሀብተ ሙሴ በኢያሱ ሀብተ ኤልያስ በኤልሳዕ ሲያድር አታውቅም።

ምድራዊ ልደታችሁን ስነግራችሁ/ብነግራችሁ ያልተቀበላችሁኝ ሰማያዊ ልደታችሁን ብነግራችሁ እንደምን ትቀበሉኛላችሁ ለዚህ ምክንያት አለው በጥምቀት በንፋሐት ይሰጣል ለዚያ ግን ንቃሕ መዋቲ/ዘትነውም ባለው ምክንያት የለውምና (ትንሣኤን ዳግም ልደት ሲል) አንድም ምድራዊ ልደቱን ስነግራችሁ ያልተቀበላችሁኝ ሰማያዊ ልደቱን ብነግራችሁ እንደምን ትቀበላላችሁ

በናስ የተሠራው እባብ (አርዌ ብርት)

እስራኤል በምድረ በዳ ሳሉ ነዝር እባብ እየተነሣ ይፈጃቸው ነበር ሙሴ ወደ እግዚአብሔር ቢያመለክት ጽሩዩን ብርት እባብ አስመስለህ ሠርተህ ከሚገናኙበት አደባባይ ላይ ስቀልላቸው ያልጸናባቸው መልኩን አይተው የጸናባቸው ድምጹን ሰምተው የሚድኑ ሆነዋል። ሙሴ በምድረ በዳ እባቡን እንደሰቀለ የለው ልጅ ክርስቶስ ይሰቀል ዘንድ አለው። አርዌ ምድር የዲያብሎስ አርዌ ብርት የጌታ ምሳሌ ነው። አርዌ ብርት በአርዌ ምድር (የናስ እባብ በምድር እባብ) አምሳል መስቀሉ ጌታም በእርእያ ጌታያን (በደለኛ አምሳል) ለመስቀሉ ምሳሌ ተጉለቆ ምስለ ጌታያን እንዲል መልኩን አይተው ድምጹን ሰምተው የዳኑ ከቃሉ ሰምተው የዳኑ ሲሆኑ ድምጹን ብቻ ሰምተው የዳኑ ከእርሱ በኋላ ከተነሡ መምህራን ሰምተው የዳኑ የምእመናን ምሳሌ በእርሱ ያመነ ሁሉ ለዘላለም ይድናል እንጂ አይጎዳም። አንድ ልጁን ለሁሉ ቤዛ አድርጎ እስከመስጠት ደርሶ እግዚአብሔር ሰውን ወዶታልና በእርሱ ያመነ አይፈረድበትም። በአንድ በእግዚአብሔር ልጅ ስላመነ በእርሱ ባለመነ ግን ይፈረድበታል።

ወዘእግዚአብሔር ፈነዎ ቃለ እግዚአብሔር ይናገር እግዚአብሔር የሾመው እውነተኛ መምህርም የእግዚአብሔርን ነገር ያስተምራል። እግዚአብሔር ሰጩን ተከፍሎበት ሀብተ መንፈስ ቅዱስ በልክ የሚሰጠው አይደለም።

አብ ልጁን ይወደዋልና ሁሉን በእጁ ጭብጥ በእግሩ እርግጥ አድርጎ አስገዛለት። ዘየአምን በወልድ ቦ ሕይወት በወልድ ያመነ የዘላለም ሕይወት አለው። በወልድ ያላመነ ግን የማታልፍ መንግሥተ ሰማያትን አይወርስም።